

Ikt. sz.: VFB-41/18-2/2020.

VFB-8/2020. sz. ülés
(VFB-32/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Vállalkozásfejlesztési bizottságának**
2020. október 27-én, kedden, 14 óra 02 perckor
az Országház Apponyi Albert gróf termében (főemelet 58.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Varga Mihály pénzügyminiszter éves meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)</i>	5
<i>Varga Mihály tájékoztatója</i>	5
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	8
<i>Varga Mihály reflexiói</i>	19
<i>A Magyarország 2019. évi központi költségvetéséről szóló 2018. évi L. törvény végrehajtásáról szóló T/13098. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	25
<i>A koronavírus-járvány következtében elrendelt intézménybezárások indokolta pótszabadság bevezetéséről szóló H/12868. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	32
<i>Bencsik János szóbeli kiegészítése</i>	33
<i>Hozzászólások</i>	34
<i>Bencsik János reflexiói</i>	35
<i>Határozathozatal</i>	36
<i>A koronavírus-járvány gazdasági hatásainak mérséklése, a magyar munkavállalók és vállalkozások megsegítése érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló T/13144. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	36
<i>Bangóné Borbély Ildikó szóbeli kiegészítése</i>	36
<i>Határozathozatal</i>	37
<i>Egyebek</i>	37
<i>Az ülés berekesztése</i>	37

Napirendi javaslat

1. Varga Mihály pénzügyminiszter éves meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)
2. A Magyarország 2019. évi központi költségvetéséről szóló 2018. évi L. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat (T/13098. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Vitához kapcsolódó bizottság)
Uniós napirendi pont!
3. A koronavírus-járvány következtében elrendelt intézménybezárások indokolta pótszabadság bevezetéséről szóló határozati javaslat (H/12868. szám)
(Bencsik János (független) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
4. A koronavírus-járvány gazdasági hatásainak mérséklése, a magyar munkavállalók és vállalkozások megsegítése érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/13144. szám)
(Dr. Tóth Bertalan (MSZP), Szabó Timea (Párbeszéd) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
5. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Z. Kárpát Dániel (Jobbik), a bizottság elnöke

Bányai Gábor (Fidesz), a bizottság alelnöke
Szatmáry Kristóf (Fidesz), a bizottság alelnöke
Molnár Gyula (MSZP), a bizottság alelnöke
Gelencsér Attila (Fidesz)
Ovádi Péter (Fidesz)
Tasó László (Fidesz)
Hollik István (KDNP)
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)
Tordai Bence (Párbeszéd)

Helyettesítési megbízást adott

Becsó Zsolt (Fidesz) Szatmáry Kristófnak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Vásárhelyi Pál bizottsági munkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Varga Mihály pénzügyminiszter
Dr. Berczik Ábel államháztartási szabályozásért, humán és
önkormányzati költségvetésért felelős helyettes államtitkár
(Pénzügyminisztérium)
Csárdi Antal országgyűlési képviselő (LMP)
Bencsik János országgyűlési képviselő (független) előterjesztő

Megjelent

Izer Norbert adóügyekért felelős államtitkár (Pénzügyminisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 14 óra 02 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: A bizottság elnöke igyekezett kivárni a 30 másodpercet a szükséges technikai rendeződéshez, nagy köszönettel. Tisztelettel köszöntöm miniszter urat, képviselőtársaimat a bizottság ülésén. Nemzetiségi szószólót nem látok, de a meghívottjainkat, a sajtó képviselőit ugyanilyen szeretettel és tisztelettel szeretném köszönteni. A Vállalkozásfejlesztési bizottság ülését ezennel megnyitom.

Első technikai jellegű feladatom a határozatképeség megállapítása. A kollégákkal gyors egyeztetést követően úgy látom, hogy 10-en jelen vagyunk a teremben, ez volt a könnyebb feladat. A nehezebb az eseti képviselők megbízások jelölése, itt egy hasonló felhatalmazásról tudunk, ily módon 11-es szavazatszámot kell majd elérnünk az adott napirendeknél. Így tehát a határozatképeséget meg tudom állapítani.

A napirend elfogadása a következő feladatunk, ami egyben előfeltétele a miniszteri meghallgatás megkezdésének is.

Kérdezem, hogy a kiküldött napirendi javaslatot képviselőtársaim ebben a formában elfogadják-e. Amennyiben igen, kérem, kézfelemeléssel jelezzék mindezt! (Szavazás.)

Úgy látom, hogy egyhangú döntéssel fogadtuk el a napirendet.

Varga Mihály pénzügyminiszter éves meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

Ily módon tehát az első napirendi pontunkra térhetünk át, amely Varga Mihály pénzügyminiszter úr meghallgatása az Országgyűlésről szóló törvény 41. §-a alapján. Legutóbb 2019. november 12-én köszönthettük miniszter urat a körünkben.

Megkérem arra, hogy számoljon be az eltelt majd egy év alatt végzett munkáról, a megszületett döntésekről, különös tekintettel a koronavírus-járvány kedvezőtlen gazdasági hatásait ellensúlyozó eddig megvalósult és egyben tervezett intézkedésekről. Kérem képviselőtársaimat, hogy ezt követően tegyék majd fel kérdéseiket, tegyék meg esetleges hozzászólásaikat. Nagy tisztelettel megadom a szót miniszter úrnak, parancsoljon!

Varga Mihály tájékoztatója

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Köszönöm szépen a meghívást a mai ülésre, és igyekszem egy rövid áttekintést adni arról, hogy hol tartunk.

Tegnap este elolvastam a bizottság múltkori jegyzőkönyvét, amelyik a 2019-es meghallgatáson született. Nyilván a helyzet radikálisan megváltozott, úgy is mondhatom, hogy: ég és föld. Teljesen más kérdésekről kellett akkor beszélni.

Mindenképpen szeretnék egy rövid áttekintést adni arról, hogy hol tartunk most. Hadd kezdjem azzal, hogy 2020-ban a járvány által előidézett válság jóval kedvezőbb helyzetben találta a magyar gazdaságot, mint amilyenben a 2008-as. Ha a két mutatósort összehasonlítjuk egymással, akkor világossá válik, hogy az elmúlt években a kormány nagyon komoly lépéseket tett annak érdekében, hogy azokat a kockázatokat, amelyek a magyar gazdaságra úgy általában, de a gazdaság szereplőire hathatnak, azokat csökkentse.

Ezek a lépések tették lehetővé azt, hogy amíg a 2008-as válság előtt csak 3,8 millió ember dolgozott, most 4,5 millió ember. Ezek tették lehetővé, hogy a külföldi

kézben lévő államadósság arányát jelentősen tudtuk csökkenteni. Ugyancsak ennek köszönhetjük, hogy a háztartási devizahitelek aránya a 2008-as 62 százalékos arányról 1 százalékra csökkenjen. És ugyanennek köszönhetjük, hogy az ország finanszírozási képessége, tehát a külső nettó adósságnak az aránya is 52 százalékról 8 százalékra csökkent.

Tehát azt tudom önöknek mondani, hogy bár a helyzet teljesen új és teljesen más az egy évvel ezelőttihez képest, abban a helyzetben volt és van a magyar gazdaság, hogy jóval ellenállóképesebben tudott erre a helyzetre reagálni. Akkor egy külső segítséghez kellett fordulni az IMF-hez, hiszen a piacok nem finanszírozták a magyar gazdaság adósságát. Most erről szó sem volt, hiszen a kormány saját hatáskörben elvégzett átcsoportosítással teremtette meg a forrást arra, hogy intézkedéseket hozzon. Természetesen ez nem jelenti azt, hogy a magyar gazdaság ki tudja magát vonni a világ vagy az európai gazdasági folyamatok alól.

Az első és a második negyedév adatai ezt mutatják. A gazdaság nálunk is az év elejei még enyhe pozitív növekedés után jelentősen zsugorodott, összességében az első félévben 6,1 százalékos visszaesés következett be. Jelenleg a Pénzügyminisztériumban azzal számolunk, hogy ebben az évben a gazdaság teljesítménye összességében egy olyan mínusz 6, mínusz 6,4 százalékos csökkenéssel fog véget érni, és az a visszakapaszkodás vagy az az újabb gazdasági növekedés, amiben bízunk, az lassabban fog visszatérni, mint ahogy azt korábban bárki gondolta.

Természetesen folyamatosan elemeztük, hogy melyek voltak a leginkább sújtott ágazatok. A magyar gazdaságban kifejezetten jó növekedési mutatókat mutatott fel a járműipar, a turizmus, a szolgáltató szektor. Most éppen ezek voltak azok az ágazatok, amelyeket a járvány okozta válság az első hónapokban már megtámadott, és amelyek jelentős visszaesést szenvedtek el.

A kormányzat ezekre azonnal reagált. Egyrészt, amint említettem, jelentős belső átcsoportosítást hajtottunk végre. Szeretném tájékoztatni arról a bizottságot, hogy két olyan alapot hoztunk létre, amelynek a forrásait maradéktalanul erre is használtuk.

Az egyik a járvány elleni védekezési alap volt, amelybe 426 milliárd forintot csoportosítottunk át, és ebből eddig felhasználtunk 747 milliárd forintot, tehát jelentősen túlléptük ennek az alapnak a kereteit, de azt gondolom, hogy a járvány elleni védekezés ezt szükségessé tette.

Ugyanez igaz a gazdaságvédelmi programokra is. A gazdaságvédelmi alapba 942 milliárd forint átcsoportosítása történt meg, és eddig 2059 milliárd forintot használtunk föl, tehát minden olyan programnak, amit a kormány elindított, amilyen lépést megtett, azoknak a finanszírozása biztosított volt és rendelkezésre állt.

Örömmel mondhatom el tehát, hogy egy olyan program került elfogadásra, amelyik akár mikro-, akár kis-, akár közepes vagy nagyvállalkozásról van szó, mindenkinek tudott segítséget nyújtani és segítséget kínálni. Erről egyébként abban a törvénymódosításban be is számoltunk, amit a nyár elején fogadott el a parlament, tehát amikor a rendkívüli állapot vagy a rendkívüli helyzet lezárult, akkor a parlament jóváhagyását kértük annak a bruttó hazai termék 20 százalékát elérő forrásátcsoportosításnak a jóváhagyásához, amelynek a részletes tábláját akkor csatoltuk egyébként a törvényjavaslathoz, tehát ezt mindenki megismerhette. Mégis hadd emeljek ki néhány olyan elemet, néhány olyan szempontot, ami talán a bizottság számára fontos lehet!

Két nagy csoportra szedném a gazdaságpolitikai intézkedéseket: az egyik a munkahelyek megtartását és az új munkahelyek létrejöttének a segítségét szolgálta, a másik pedig a vállalatok és a háztartások finanszírozását.

A munkahelyek megőrzéséhez egy német Kurzarbeithoz hasonló program indult el, ezt a magyar kormány 35 milliárd forint értékben finanszírozta. Ezzel a vállalkozások igény esetén munkahelyeket tudtak megtartani.

Azzal a jó hírrel is szolgálhatok - ez a mai nap híre -, hogy a délelőtti folyamán szignáltam azt a megállapodást, amelyet a magyar kormány képviselőjében az Európai Bizottsággal kötöttünk. Az Európai Bizottság, nem mondom, hogy elkapkodták a döntést, de végre lehetővé tette azt, hogy a munkahelymegőrző támogatásokra közösen kibocsátott hitelből - amelyet a 27 ország együttesen fog fölvenni - erre a céltámogatásra tudjunk igénybe venni. Eltelt fél év, kicsit tehát lassúnak tartom ezt a döntéshozatalt, de ez az Európai Bizottság problémája - és így sajnos részben a miénk is. Ezt a forrást, amelyet kaptunk erre a célra, 504 millió eurónyi hitelt csak és kizárólag erre lehet fölhasználni, tehát a felhasználás keretei is adottak lesznek: munkahelyteremtés, munkahelyek megőrzése.

Jelentősen tudtunk segíteni abban, hogy a munkáltatók adóterheit is csökkentettük. Ennek talán a legfontosabb egyik eleme volt a kata június végéig történő felfüggesztése. Nagyon sok olyan vállalkozás volt, amelyik, főleg a válság sújtotta ágazatokban, ezt igénybe tudta venni.

A másik csoportja az intézkedéseknek a vállalatokat és a háztartásokat érintette. Idetartozónak érzem a hitelmoratórium bevezetését - ugye, most már a meghosszabbítását -; jelentős volt az a vállalati kör, amelyik ezt igénybe vette, a cégek körülbelül 40 százaléka élt ezzel a lehetőséggel. Kamattámogatott programok, garanciahitel indultak el, az állami garanciaprogramot jelentősen kiszélesítettük, állami tőkealapokat töltöttünk föl. Az egyik legsikeresebb program az volt, amikor a versenyképesség-javító beruházásokat tudtuk támogatni ebből a keretből, a 400 milliárd forintot meghaladó összegű beruházásokhoz a magyar kormány 170 milliárd forintnyi támogatást tudott biztosítani; ezt szintén az átcsoportosítás tette lehetővé. Azt gondolom tehát, hogy időben és kellő hatásokkal, kellő nagyságrendben tudtunk lépni.

Természetesen az államháztartás problémáit ez csak részlegesen tudja enyhíteni, vagy egyáltalán nem, hiszen azzal számolunk, hogy 1400 milliárd forint adóbevétel fog kiesni ebben az évben. Ezért mondom, hogy a gazdasági visszaesséssel párhuzamosan egy nagyobb államháztartási hiánnyal is lehet számolni. De nyilván ebben a helyzetben nem ez az elsődleges szempont, ezt sokszor elmondtam. Amikor a társadalomban is egyfajta átrendeződés van, és egyre több ember számára a csódtól, a munkahely elvesztésétől való félelem sokkal nagyobb, mint a vírustól való félelem, akkor a magyar kormánynak is további lépéseket kell tennie. Épp ennek érdekében hoztunk és hozunk folyamatosan döntéseket, legutóbb például az új lakások építésének és vásárlásának 5 százalékos áfája volt egy olyan hír, amely azt a célt szolgálta, hogy a vállalkozások és nyilván a vásárlók is, a háztartások, családok is kedvezőbb helyzetbe kerüljenek.

Sok pont van még, de a tavalyi jegyzőkönyvet tanulmányozva tudom, hogy a bizottság tagjainak a kérdései is nagyon fontosak, úgyhogy szeretnék erre is innentől lehetőséget hagyni. Amennyiben lesznek ilyen kérdések, nagyon szívesen válaszolok rá. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Nagy tisztelettel köszönöm meg miniszter úr érdemi felvezetőjét. A bizottság elnöke igyekszik kikísérletezni azt a képességet, hogy megsaccolja, hol fejeződik be a beszéd, és akkor vegye le a maszkját. *(Derültség.)* Miniszter úr megkönnyítette a dolgomat, hiszen előre jelezte, hogy mikor kerül erre sor. Igyekszem majd a többiekénél is megfelelő gyorsasággal reagálni.

S ahogy miniszter úr teljesen helyesen jelezte előre, szeretném a bizottság tagjai felé megnyitni a kérdések körét. Ebben a bizottságban jellemzően azt szoktam tartani, hogy egy kormánypárti, egy ellenzéki váltásban kérdezzünk, amíg a kérdés iránti igény fennáll. Tordai Bence képviselőtársam kezét láttam a magasba emelkedni; ezt követően pedig a kormányoldal felé fordulok, hogy ki az, aki... *(Jelzésre:)*, alelnök úr kezét látom, ő fogja a kérdéseivel gazdagítani a vitát; majd pedig jegyzem a többieket is természetesen. Parancsoljon, képviselőtársam! Tordai Bencéé a szó.

Kérdések, hozzászólások

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönjük a beszámolót, miniszter úr. Örülök, hogy ilyen elégedett a gazdasági válság kezelésével. Azért ebben az ügyben, ebben a kérdésben nincs konszenzus; sem a gazdasági elemzők, sem az ellenzéki pártok, sem az emberek nem különösebben elégedettek azzal a teljesítménnyel, ahogy a koronavírus-járványt követő társadalmi-gazdasági válságot kezelték. Már az első hullám idején az volt a szakmai konszenzus, hogy ez a gazdasági mentőcsomag aprócska; aztán láttuk, hogy mégis nagyon sok pénz folyt el, de ezek jellemzően nem tényleges gazdaságvédelmi intézkedések voltak, hanem a Fidesz körüli gazdasági holdudvar feltőkésítésére szolgáló intézkedések. Ez az, amit ön olyan szépen megfogalmazott: versenyképesség-javító beruházásként aposztrofálták ezek közül a legtöbbet.

Talán a legfontosabb program mindezek közül a bérpótlásra vonatkozó volt. Ön is beismerte, hogy mindössze 35 milliárd forintot fordítottak erre, miközben az előző, 2008-09-es válság nemzetközi kezelésének a legfontosabb tanulsága az volt, hogy ez a leghatásosabb program talán, és erre érdemes a legnagyobb volumenben közpénzeket költeni.

Azt is látjuk, hogy a gazdasági válságkezelés már csak azért sem volt sikeres, merthogy a régióban a gazdasági visszaesés Magyarországon volt a legmagasabb; a visegrádi országok átlaga fölött volt az, ahogy a magyar GDP megtorpant és visszafordult. Illetve a fogyasztói bizalmi indexek negatív történelmi rekordokat döntögetnek, az emberek nagyon borúlátóan látják a jövőjüket, ami nem is meglepő.

Ez alapján, úgy látom, a legfontosabb kérdés a gazdasági védekezésben és helyreállításban a gazdaság keresletoldali élénkítése, magyarul: az emberek, a családok, a háztartások jövedelmi helyzetének javítása, a jövedelembiztonság megeremtése. A Párbeszéd erre már a tavaszi hullám idején is a válságkezelő alapjövedelem bevezetését javasolta, de bármilyen néven nevezhető jövedelempótló intézkedést nagy örömmel látnánk.

Ön azt mondta, hogy önök is látják, hogy most nem a hiánycél tartása a legfontosabb, hiszen a csódtól és a munkahely elvesztésétől való félelem ennél sokkal nagyobb, és hogy inkább erre kell reagálnia a gazdaságpolitikának. Azt is mondta a beszámolójában, hogy új lépések kellenek. Úgyhogy az első kérdésem az volna, számíthatunk-e arra, hogy érdemi jövedelempótló intézkedéseket látunk a második hullámos válságkezelésben; hogy a válságkezelő alapjövedelemhez hasonló javaslatokat hallunk majd a kormánytól.

A második kérdés egy nagyon furcsa ügyre vonatkozik, hiszen amikor éppen meg kellene védeni a nehéz helyzetbe kerülő vállalkozókat, akkor önök egy szigorítást vezettek be: a katával kapcsolatban van egy elég durva büntetőadó, egy elég súlyos szigorítás, amit a szakmai szervezetek lex Parragh néven ismernek és kritizálnak, olyannyira, hogy épp az iparkamarai elnök saját szervezetéből, azon belül is a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamarából jöttek nagyon egyértelmű kritikák arra vonatkozóan, hogy ezt a szigorítást nem kellett volna meglépni, nem így kellett volna meglépni, nem a kiszolgáltató mikro-vállalkozókat, önfoglalkoztatókat kellene a

válsághelyzetben tovább büntetni. Mi a Párbeszéd részéről azt mondtuk, hogy lehet gazdaságfehérítési célokat követni, lehet ezeknek a szerződéses viszonyoknak a tényleges formájához közelebb álló megoldásokat találni, hogy ha valaki foglalkoztatott, akkor az legyen foglalkoztatott, de ezt nem fenyegetéssel és büntetéssel, hanem pozitív ösztönzőkkel kell elérni. Úgyhogy az a kérdésem, számíthatunk-e arra, hogy a lex Parraghot, a katások büntetőadóját visszavonják.

A harmadik kérdés az az Állami Számvevőszék elnökének egyik friss javaslatára vonatkozik. Azt mondta már itt az őszi hullám idején, hogy itt lenne az idő bevezetni a 9 százalékos szja-kulcsot. Mi a Párbeszéd részéről szintén tettünk hasonló javaslatot azzal a kiegészítéssel, hogy nem minden jövedelmi kategóriában, hanem csak a mediánbérig, tehát a dolgozók rosszabbul kereső felének az esetében hozzuk be a 9 százalékos szja-t. Miniszter Úr! Van-e remény, van-e esély arra, hogy ezt a következő hónapokban vagy egy-két évben meglépjék?

Illetve a negyedik kérdés nagyon sok pontból áll. A Magyar Nemzeti Bank közzétett egy 50 pontos javaslatcsomagot azzal kapcsolatban, hogy hogyan lenne érdemes kezelni a válságot, és mi ezek közül, szerintem az ellenzék többségével egyetértve, találtunk jó néhány megfontolásra érdemes javaslatot, kérdést. Ezekről szeretném kérni a minisztérium és a miniszter úr álláspontját, például az éttermi áfa esetében, a kiszállított ételeknél is a kedvezményes áfa-kulcs támogatható-e az önök részéről?

Támogatják-e a rendkívüli táppénz bevezetését a gyermekes munkavállalók esetében? Támogatják-e a magasabb álláskeresői járadékot, ismét csak a jegybank szerint a gyermeket nevelő munkanélkülieknél? De én örülnék, ha azt mondaná, hogy minden esetben magasabb összeggel és magasabb jogosultsági idővel számíthatnak majd az álláskeresők az állam támogatására. Az alapvető élelmiszerek vásárlásának támogatása SZÉP-kártyán keresztül, ez is egy MNB-s javaslat, támogatják-e? Az otthoni munkavégzés támogatásával kapcsolatban számíthatunk-e további lépésekre, ahogy azt a Párbeszéd is többször javasolta? A gyermekes munkavállalók esetén a távmunka mint alapjog bevezetése a Pénzügyminisztérium által támogatható-e?

Illetve még egy olyan javaslat volt az MNB 50 pontos csomagjában, ami szerintünk megfontolásra érdemes, mégpedig a magánegészségügyben elvégzett PCR-tesztek állami támogatásával, ártámogatásával kapcsolatban. Ezt megfontolja-e a minisztérium?

És a plusz egy kérdésem inkább egy megjegyzés lenne, személyes jellegű: II. kerületi lakosként szeretném kifejezni csalódottságomat, hogy miniszter úr megfutamodott a nemes versengéstől, és akkor nem számíthatunk önre a 2022-es kampányban.

Ezzel együtt a Radetzky-laktanya megmentésében számíthatunk-e miniszter úr közbenjárására? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kötelességem figyelmeztetni képviselőtársaimat, hogy ez egy szakbizottság, így a személyes megjegyzéseket megakadályozni nem tudom, de kérem, hogy a szakmaiság medrében tartsák ezeket. A jelentkezési sorrend tekintetében most Szatmáry Kristóf alelnök úré lesz a kérdezés lehetősége. Ezután Molnár Gyula alelnök urat és Bangóné Borbély Ildikó képviselőtársamat követően úgy látom, hogy Csárdi Antal is jelentkezne, és kormányoldalról is természetesen nagy örömmel írom fel a jelentkezéseket. Diszkréten szeretné a bizottság elnöke jelezni, hogy szerényen a sor végén majd ő is meg kívánja osztani frakciója kérdéseit, álláspontját az elhangzottak kapcsán. Addig is Szatmáry Kristóf alelnök úré a szó, parancsoljon!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Miniszter Úr! Megköszönve a beszámolót, én a kérdéseim előtt azért némi helyzetértékelésként hadd kezdjem azzal, hogy szerintem azt itt bármely oldalon ülő képviselők tudják, hogy egy ilyen világméretű válságot megúszni nem lehet, maximum a válságra a korábbi évek megalapozott gazdaságpolitikájával felkészülni, és megnyerni maximum a válság utáni időszakot lehet. És én hiszem azt, többek között abból, amit miniszter úr elmondott, hogy Magyarország a nyertese lehet a válság utáni időszaknak.

Talán kézenfekvő az az összehasonlítás, amit miniszter úr is elmondott, kétféle módon várhat egy ország egy ilyen rendkívül hirtelen jövő válságot. Ilyen válsaggal gyakorlatilag a modern időkben nem találkoztunk, de gazdasági válságokkal találkoztunk, és pont ez az a pillanat, amikor felértékelődik az a szigorú, következetes és célorientált gazdaságpolitika, amelyet a Fidesz-kormány és miniszter úr is jó néhány éve pénzügyminiszterként fémjelez, vagyis azt, hogy a költségvetési hiányt alacsonyan tartva, a foglalkoztatást segítve, a külső kitétséget csökkentve célszerű tervezni és végrehajtani a költségvetést, és akkor kevésbé éri sokk az országot olyan tekintetben, mint ahogy 2006-ban: egy legyengült, mondhatni azt, hogy egy 2006-os választási év után egy választási költségvetés okozta krachhal tovább gyűrűző világválság okozta aztán azt a pusztítást Magyarországon, amit láthattunk 2008-2009-ben.

Ami mondani akarok, hogy az a szigorú és következetes gazdaságpolitika, amit folytattunk az elmúlt években, ad reményt arra, hogy valóban a lehető leggyorsabban túl legyünk ezen a válságon.

Ami a kérdéseket illeti, miniszter úr, talán az egyik legfontosabb kérdés, és nem is mennék bele itt feltétlenül a válságkezelés miniszter úr által is elmondott részleteibe, de az a legörvendetesebb hír, hogy a foglalkoztatási szint vagy a foglalkoztatási mutatók gyakorlatilag a válság ellenére nem változtak jelentősen, és nagyon kedvező adatokat láthattunk még itt az ősz elején is. Csak zárójelben mondom, ha jól tudom, Ausztriában 700 ezer munkanélküli van jelen pillanatban. Ez a hasonló kedvező tendencia a vállalkozásoknál is megfigyelhető-e? Itt arra gondolok, hogy mi legalábbis a mostani adatokból nem látunk olyan csődhullámot vagy olyan bezárási hullámot a vállalkozásoknál, ami egyébként a vállalkozói szektor egy részének a megroggyanását jelentené. Én bízom benne, hogy ezt hasonlóképpen látják a minisztériumban is.

Ami talán itt Tordai képviselő úr megjegyzésére is válasz, vagy erre utal, hogy persze önmagában is érdekes az, hogy a magyar gazdaság milyen számokat produkál, de itt a magyar helyzetet mindenképpen a környező országok, illetve az Európai Unió várható ideai gazdasági adataival, illetve jövő évi prognózisaival érdemes összevetni. És talán itt engedjenek meg annyi kitekintést, a Gazdasági bizottság is, meg a Vállalkozásfejlesztési bizottság is éppen egy időben tárgyalja a 2019. évi zárszámadással miniszter úr beszámolóját, és azért azt ne felejtsük el, hogy gyakorlatilag, ha nincs ez a világválság, akkor minden esély meglett volna arra, hogy azt az igen ambiciózus tavalyi, közel 5 százalékos gazdasági növekedést tudja produkálni idén is a magyar gazdaság. A negyedik legjobb gazdasági teljesítményt nyújtotta az Európai Unión belül. Tovább folytatódott volna, 65 százalék alá menve, a külső adósság csökkentése, tehát ezt a nagyon dinamikus, felfelé ívelő pályát törte meg ez a gazdasági világválság. De mindenképpen Magyarországot érdemes akár a környező országokban, akár az Európai Unióban elhelyezni, és bár erre nagyon nehéz válaszolni, és miniszter úr utalt is a beszámolójában arra, hogy nemcsak a magyar szakértők, de a nemzetközi szakértők szerint is gyors visszapattanás egyre távolibbnak tűnik, sajnálatos módon, nemcsak Magyarországon, hanem az egész világon, mégis lehet-e valamennyit prognosztizálni a 2021-es gazdasági növekedésre, illetve az ottani folyamatokra? Talán ez is jól kiegészítené azokat a lehetőségeket, amiket ma a bizottság meg tud tárgyalni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Molnár Gyula alelnöktársunké a szó, parancsoljon!

MOLNÁR GYULA (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Miniszter Úr! Elnök Úr! Bár miniszter úr látja, hogy milyen szigorú itt az ülésvezetés, úgyhogy mindenképpen tartózkodni fogok bármilyen olyan megjegyzéstől, ami adott esetben átlépne egy határt.

Valóban nehéz idők vannak, és egy picit a felfogással kapcsolatban szeretnék kérdésszerű véleményt megfogalmazni. Örülünk annak, hogy van a munkahelyvédelmi és a munkahelyteremtési támogatás, de valamiért azt érzékeljük, mintha az arányokkal lenne egy kis probléma. Az a kérdés, hogy ha most tudunk teremteni száz munkahelyet meglehetősen komoly összegért, a mi elemzésünk szerint 6 milliótól akár 40 millió forintig is terjedhet egy munkahelyteremtés, miközben munkahelyvédelemre jelképes, 600-700 ezer forintok vannak.

Nem érzékelik-e tehát azt esetleg - bocsánat, hogy ilyen bonyolultan fogalmaztam -, hogy ebben a helyzetben a munkahelyek védelme érdekében, és itt csatlakozom Tordai képviselőtársamhoz, miszerint azokban a metszetekben érdemes lenne könnyíteni a munkaadók, munkavállalók sorsát, hogy most próbáljuk meg megőrizni ezeket a munkahelyeket, próbáljuk ezeket a válság utáni időszakra valamilyen módon átterelni, és talán azt a fajta fétist, amit önök itt 2010-ben megfogalmaztak, és lázasan próbálnak igazolni minden pillanatban, hogy a teljes foglalkoztatottság felé megyünk, egy picit zárójelbe tenni, nem politikai értelemben, nyilván, hanem bizonyos szempontból, a rövid távú érdekek szempontjából.

A második blokk, amire szeretnék rákérdezni: életem bizonyos szakaszában elég komolyan foglalkoztam az önkormányzati világgal, magam is voltam egy nagy terület polgármestere, a Települési Önkormányzatok Szövetségének az elnöke, és azt tapasztaltam, hogy nehéz időszakokban bizony-bizony a központi döntések kompenzációja, helyi korrekciója, hozzáigazítása a konkrét helyi ügyekhez a települési önkormányzatok, a helyi önkormányzatok feladata volt, és ezt jól meg is oldották. Ez nyilván megint egy felfogásbeli kérdés, hogy önök úgy gondolják, a központi hatalom mindent tud és mindent helyesen tud elrendezni, ám mi erről másképp gondolkozunk. De most ennél szerintem nagyobb a baj, hiszen a települési önkormányzatok a lehetőségeikhez, képességeikhez képest saját lépéseket tettek, ezek költségvetési forrásokat vontak el, ehhez párhuzamosan hozzájárult a gépjárműadóval kapcsolatos döntés, az iparüzési adó jelentős csökkenése; azt gondolom, hogy most egyébként módosabb önkormányzatok számára is nagyon komoly válságforgatókönyvek lesznek. Van-e arra szándék, lehetőség, hogy ne egyedi elbírálással, adott esetben - idézőjelben - baráti önkormányzatok megmentése történjen, hanem generálisan az önkormányzati rendszer megvédése? Mert mi azt gondoljuk, hogy nem lehet ebben az időszakban cél az, hogy egy hatalmi ágat legyengítsünk, még egyszer mondom, még akkor sem, ha néha esetleg valakik azt gondolják, hogy egy ilyen szándék van. Ezen belül különösen fontosnak gondolom Budapestet. Azt gondolom, ami Budapest fejlesztésével ebben a szakaszban történhet, azt nem lehet félvállról venni, tehát az nem lehet, hogy ezt az áldatlan vitát folytatjuk, akár egy hídfelújítás kapcsán, akár pedig a főváros egyéb fejlesztési ügyei kapcsán.

Egy nagyon rövid kérdés: Máltát és Ciprust elítélte az Európai Bizottság a letelepedési kötvények ügyében, és komoly bírságot kaptak. Készül-e arra bármilyen szempontból a magyar kormány, a Pénzügyminisztérium, hogy ha adott esetben a magyar letelepedési kötvényekkel is gond lenne; nyilván nincs, de hogy ha esetleg

mégis lenne, akkor adott esetben valamilyenfajta büntetést rónak ki Magyarországra is?

Amit Szatmáry alelnök úr kérdezett, én kicsit karakteresebben kérdezem meg. A franciák már arról beszélnek, hogy júniusig nem fog újraindulni a világ. Nem hiszem, hogy Magyarország újra fog indulni; ahogy szokták mondani, a Világegyetem tágul, de Manhattan nem tágul, tehát nem kell írni házi feladatot. De mégis azt gondolom, hogy mi a világgal együtt fogunk mozogni. Tehát van-e arra válságforgatókönyv, hogy ez a válsághelyzet nem ez év december 31-ével fejeződik be?

Nekem is van egy olyan kérdésem, és nem mint pénzügyminisztert, hanem az operatív törzsnek nyilván egy fontos szereplőjét kérdezem: tényleg, körülöttünk mindenki nagyon komoly intézkedéseket tesz, mi pedig, úgy tűnik, valamilyen olyan kísérletet folytatunk, aminek elég komoly kockázata van. Van arról szó adott esetben, hogy tényleg visszatérjünk ahhoz, amit a körülöttünk lévő országok mindegyike már megtesz, tehát egy sokkal komolyabb lépést, amit egyébként március 14-étől mi magunk is kipróbáltunk? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A bizottság elnöke le, az alelnöke fel - ez most a maszkviselési sorrend, azután mindjárt megfordul, ahogy továbbadom a szót, hiszen Ovádi Péter képviselőtársam jelezte, hogy kérdésekkel kíván élni. Nagy tisztelettel át is adom a szót. Parancsoljon!

OVÁDI PÉTER (Fidesz): Tisztelt elnök úr, köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Elsősorban Tordai Bence képviselőtársamra szeretnék reagálni, hiszen azt mondta, hogy a magyar kormány a saját holdudvarát próbálta menteni a válság ideje alatt. Meglehet, hogy Tordai Bence képviselő úrnak hiányzik a terepgyakorlat az életéből. Én a koronavírus-járvány alatt folyamatosan tartottam a kapcsolatot a vállalkozókkal, és a vállalkozók azt mondták, hogy a kormány kiállt mellettük. De nézzük a számokat! Veszprém megyében a csökkentett munkaidős támogatást 600 cég vette igénybe, 11 811 munkavállalóra 1 milliárd 765 millió forint támogatási összeggel. A kutatás-fejlesztés vonatkozásában 44 cég 1164 főre 956 millió forint támogatási összeget kapott. A munkahelyteremtő 6+3-as bértámogatással 400 cég 1775 fő munkavállalóval 2 milliárd 71 millió forint támogatási összeget kapott. A Külügyminisztérium elindította a HIPA-programot, amelynek során 11 cég Veszprém megyében 5,5 milliárd forintos beruházást fog végrehajtani a választóközteremben, 1860 munkahely megtartását és 1860 család megélhetését garantálva ezzel; ehhez 2,5 milliárdot rak az állam. Azt gondolom, ez mind-mind olyan intézkedés, ami nem látszatintézkedés, hanem a cégeket nemhogy megmentette, hanem esetleg még olyan helyzetbe is tudta hozni, hogy tudjanak fejlődni.

Alelnök úrnak is reagálnék röviden az önkormányzatok kapcsán. Veszprémi önkormányzati képviselő is voltam, és most, hogy országgyűlési képviselő vagyok, azt látom, hogy akkora támogatásokat kapnak az önkormányzatok, hiszen Veszprém is az aranykorát élheti, hogy ha a mostani fejlesztési hullámra nézünk, a tornászgyakorlót most tudtuk elindítani, a Csermák Iskola felújítása is elindult. Harminc éve várunk arra, hogy a 8-as főút, a déli elkerülő felújításra kerüljön; egy 25 milliárdos beruházás folyik jelenleg is. És sorolhatnám, mondjuk, az uszodaberuházást, a kerékpárút-fejlesztéseket, amelyek mind-mind az önkormányzatokat segítik. Szerintem a „Modern városok” programja soha nem látott lehetőséget biztosít a megyei jogú városok számára, és ebből a legtöbb, ugye, állami támogatással épül. A „Magyar falu” programban pedig a többi 24 településem közül mindegyiknek van minimum három nyertes pályázata. Azt mondták a polgármesterek, hogy ennyire még nem állt mellettük a kormány. Ennyit tesz a kormány válság ideje alatt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ismételten meg kell jegyezmem, hogy a személyes megjegyzéseket kérem, hogy bár tiltani nem tudom, de egy szakmai mederben próbáljuk tartani. Arra is kérem képviselőtársaimat, hogy egymás terepmunkáját, annak jellegét ne minősítsék. A bizottság elnökének, kormánypárti és ellenzéki tagjainak is nyilván megvan a véleménye, mondjuk, a Borsod 6-os terepjárást követően a magyar vidék vagy a magyar rögválóság viszonyairól, de most egy miniszteri meghallgatáson vagyunk, ennek figyelembevételét hatványozottan kérem. Ennek szellemében Bangóné Borbély Ildikó képviselőtársamé a szó. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Én sem tudom megállni, hiába figyelmeztetett elnök úr (*Derültség.*), reagálnék Ovádi képviselőtársamnak a megszólalására. Hát, én azt gondoltam, hogy nagyon kemény kérdéseket fog feltenni a pénzügyminiszternek, de hát csalódnom kellett, ez nem történt meg. Pedig azért az elmúlt években láthattuk, hogy miniszter úr fel van készülve, és alaposan felkészülten szokott a bizottsági ülésre megérkezni. De ezt csak a vicc kedvéért mondtam el.

Szatmáry Kristóf képviselőtársamra reagálva pedig: említette, hogy 2006-ban egy választási költségvetés készült. Akkor én emlékeztetném képviselőtársamat, hogy a 2019. évi költségvetés zárszámadásának vitájában ellenzéki képviselők azzal kezdtük a felszólalásunkat, hogy a 2019. évi költségvetés egy igazán választási költségvetés volt, ha nevezhetünk valamit választási költségvetésnek.

De én egy területtel szeretnék foglalkozni, és kérni miniszter úr támogatását. Mindenki azzal kezdte a hozzászólását, hogy arról kellene beszélnünk, hogy 2019-ben mit tudott a kormány elérni, a gazdaság milyen állapotban volt, hogyan indultunk neki 2020-nak - csak felülírta az élet. Én azt gondolom, a járvány olyan helyzet elé állította Magyarországot meg az egész világot, amire nem lehetett felkészülni. Ilyen helyzetekre nem lehet felkészülni. A védekezést, az egészség megóvását kellene úgy megvalósítani, hogy a gazdaság minél kevésbé sérüljön. Láttuk nagyon jól, hogy a tavaszi védekezés, a tavaszi lezárás hogyan érintette Magyarországot, és ugyebár, a mostani megszólalásokban, akár miniszter úrtól, akár kormánypárti képviselőktől, folyamatosan azt halljuk, és most is elmondta miniszter úr is, hogy talán nagyobb a félelem az emberekben a munkahelyük elvesztése miatt, mint magától a vírustól. De mégiscsak azt kell mondanom, a mai számok ismeretében is, hogy azért látjuk azt az emelkedő tendenciát, amelyet a halálozások számában is nyomon követhetünk, de akár a megbetegedettek számában is.

És még mindig azt lehet mondani, hogy a második hullám elején tarthatunk, nem tudjuk, pontosan képviselőtársamra reagálva, nemzetközi hírekből látjuk, hogy elég pesszimista jóslatokat fogalmaznak meg, akár a védőoltással kapcsolatban, akár hogy mikor lehetünk túl ezen a járványon.

És most rátérnék arra, hogy egy határozati javaslatot nyújtottam be a parlament elé a múlt héten. Ebben a javaslatban konkrétan arra hívjuk fel a figyelmet, hogy maga Müller Cecília tisztifőorvos asszony is kiemelte, hogy nem nagyon vannak még, mivel nem lehetett még ilyen kutatásokat végezni, hogy milyen hatással van a koronavírus a várandós kismamákra. Azt már látjuk, hogy az elmúlt időszak ugyanazt eredményezi a várandóságra, mint az összes többi vírus, hogy az már kimondható, hogy akár a koraszülések növekedését idézheti elő. Ezt tudósok azért már megállapították.

Ennek érdekében én azt gondolom, hogy amit folyamatosan mondunk, hogy az első vonalban küzdőket mennyire kell védeni a kormánynak, meg kellene védeni a kormánynak azzal, hogy legalább őket tesztelik, az egészségügyi dolgozókat, a szociális ágazatban dolgozókat és az oktatási intézményekben dolgozókat, ezért tettünk egy

kezdeményezést a kormányzat felé, nem beszélünk annyira több százezer emberről, itt több tízezer emberről beszélünk, ha a kismamákról beszélünk éves szinten, hogy folyamatosan szűrjük a kismamákat, mert nagyon fontos lenne, hogy az életet, a magzat életét és a kismama életét minél jobban védjük, és ez ne múljon a teszteléseken.

A másik, ami nagyon fontos, hogyha a kismama úgy gondolja, hogy ő úgy érzi biztonságban magát, és kiemelem, nem lenne kötelező, engedjük meg, hogy azonnal elmeessen haza, és ne táppénzt fizessünk a kismamának, hanem távolléti díjat, ami azt jelenti, hogy se a táppénzt nem veszi igénybe, de a fizetésének a 100 százalékát megkapja. Én azt gondolom, hogy ez nem jelent akkora költségvetési kiesést az államháztartásnak, hogy ezt ne támogathatná a kormány.

A másik, hogy most ha egy szülő karanténba kerül, vagy koronavírusos lesz, vagy ha a gyereke lesz az, a bölcsődés vagy az iskoláskorú gyermeke, épp ugyanúgy táppénzre kell mennie. Kezdeményeztük, hogy ez se történjen meg, hanem adjunk ezeknek a kisgyermeket nevelőknek is 100 százalékos távolléti díjat.

És még egy kérésünk lenne a kormányzat felé, amit azért már többször kértünk a munka törvénykönyvének változásával kapcsolatban is, hogy ezeket a kisgyermeket nevelő édesanyákat védjük meg, és ebben az időszakban ne lehessen kirúgni a munkahelyükről. Én azt gondolom, hogy ha egy családbarát kormány folyamatosan kommunikálja azt, hogy nekik milyen intézkedéseik vannak, akkor ez az az intézkedéssorozat, amit nem utasíthatnak el.

Nem tétel a költségvetésben, de azért hoztuk a Ház elé, én magam is azért nyújtottam be, mert szerintem mindenekfelett védenünk kell a magzatoknak és a kismamáknak az egészségét. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hollik István képviselőtársamé a kérdezés lehetősége; őt követi Csárdi Antal. Amennyiben pedig további kormányparti jelentkezőt nem látok, a sor végén majd a bizottság elnöke is bekapcsolódik, de igyekszem pásztázni képviselőtársaimat a jelentkezéseket illetően.

Parancsoljon, képviselő úr!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönjük szépen a beszámolót, miniszter úr. Én azt gondolom, hogy ebből a beszámolóból is egyértelmű az, hogy a magyar kormány, a Fidesz-KDNP-nek is egy olyan grandiózus célja van, és azt gondolom, hogy nem is lehet más, hogy a gazdaságpolitika tekintetében az a célja az összes kormányzati intézkedésnek, hogy a magyar gazdaság ebből a válságból megerősödve jöjjön ki. A magyar vállalkozások ne pusztán csak megőrizzék a pozíciójukat, azt a pozíciót, amivel korábban rendelkeztek, hanem erősödni tudjanak, ne csupán önmagukhoz képest, hanem a versenytársaikhoz képest is.

Én azt gondolom, hogy azok a kormányzati intézkedések, legyen szó egyébként munkahelyvédelemről, munkahelymegtartásról, vagy éppen beruházásösztönzésről, szolgálják ezt a célt, és az a beruházásösztönzés, amiről miniszter úr is beszélt, azt gondolom, hogy majd csak a válság után fog beérni, és akkor láthatjuk igazán, hogy a magyar vállalkozások milyen jó pozíciókat tudtak fogni.

És azt gondolom, ez nem pusztán az én véleményem, hanem ha megnézzük a piaci szereplőknek a viszonyulását ezekhez a kormányzati intézkedésekhez, vagy éppen megnézzük Magyarország CDS-felárát, akkor azt láthatjuk, hogy hála istennek a piac nem Tordai Bence képviselő úr vágyvezérelt véleményére ad, hanem figyelembe veszi a valós kormányzati intézkedéseket is.

A konkrét kérdésem éppen ezért, miniszter úr, hogy látható, hogy a beruházásösztönzés jól működik, van-e kellő likviditása Magyarországnak arra, hogy ezeket a programokat folytatni tudja, és jobb helyzetbe tudják hozni a magyar

vállalkozásokat, hogy azok a termelést tudják bővíteni, munkahelyeket tudjanak teremteni, vagy ahol az exportpiacainkon kiesés van, ott egyébként magyar vállalkozások tudjanak belépni, és ezt a hiányzó kapacitást termelésbővítéssel kiegészíteni? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csárdi Antal képviselőtársamé a szó, parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én biztosan ígérhetem, hogy be tudom tartani azt a nem túl bonyolult kérést, amit elnök úr megfogalmazott számunkra, viszont miniszter úrhoz, akit ezúton is szeretettel köszöntök, volna egy kérésem. Négy kérdést szeretnék feltenni, mind a négy az általános forgalmi adóhoz köthető. És az volna a kérésem, hogy válaszában ne egyben válaszoljon ezekre a kérdésekre, hanem szétbontva, a négy kérdésre külön-külön.

Az első kérdésem az lenne, hogy az új építésű lakások áfacsökkentésének mekkora a költségvetési vonzata. Szeretném megkérdezni, hogy milyen szakmai oka van annak, hogy az alapvető élelmiszerek közül a hal és a húsok 5 százalékkal, míg az alapvető élelmiszerek túlnyomó többsége pedig 27 százalékkal adózik. Azt gondolom, hogy valamilyen társadalompolitikai vagy egyéb célkitűzésnek lennie kell amögött, hogy különbséget teszünk egyazon kategóriába eső termékek között.

A harmadik kérdésem, hogy milyen társadalompolitikai célok húzódnak meg amögött a döntés mögött, ami alapján az éttermi szolgáltatások, a szálláshely-szolgáltatások 5 százalékos áfateherrel vannak adóztatva, úgy, hogy pontosan tudjuk, hogy ezek a szolgáltatások még a válság előtt is rendkívül versenyképesek voltak, nemzetközi összehasonlításban kifejezetten olcsónak voltak mondhatók, és az igénybevevők részéről pedig rendelkezésre állt a fizetőképes kereslet. Tehát miért van az, milyen társadalompolitikai cél húzódik meg amögött, hogy az éttermi szolgáltatások, illetve a szálláshely-szolgáltatások 5 százalékkal adóznak, szemben az alapvető élelmiszerek többségének 27 százalékos adómértékével?

És az utolsó kérdésem pedig az, az alapvető élelmiszerek többsége 27 százalékkal adózik, hogy milyen társadalompolitikai célkitűzés van amögött, hogy ezzel szemben adómentessé tették az otthoni pálinkafőzést? Mert azt gondolom, hogy ezt sem lehet hasraütésszerűen csinálni. Egy adópolitika, azt gondolom, bizonyos kormányzati célokat kell hogy megvalósítson, és erre lennének kíváncsi az alapvető élelmiszerek 27 százalékos áfatartalma és az adómentes pálinkafőzés kapcsán. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mivel képviselőtársaim felé fordulva további kérdéseket nem látok, a bizottság elnöke él a lehetőséggel, és a sor végén maga is megfogalmazna pofátlanul tizenegy kérdést, kettő megjegyzéssel tarkítva. Ugyanis a Jobbik frakciója úgy látja, hogy annyira súlyos a gazdasági helyzet Magyarországon, nem is feltétlen a jelenlegi, de az ebből következő kataklizmaszerű állapot, ami egész egyszerűen megköveteli ezen kérdések feltételét.

Két megjegyzést viszont ígértem, és ezeket nem is szeretném megspórolni. Egyrészt miniszter úrtól azt szeretném megkérdezni, hogy a 2010-es 3,8 millió foglalkoztatotthoz képesti 4,5 milliós, amúgy sok esetben üdvözlendő adat kapcsán mekkorára teszi azoknak a létszámát, akik bár egy statisztikai soron szerepelnek a napi mondjuk 8 órát dolgozókkal, adott esetben mégis speciális háttér miatt kerültek ebbe a statisztikákba. Kikre gondolok? Olyan diákmunkásokra, akik adott esetben csak hetente 2-3 órát dolgoznak. Nagyon örülök neki, nagyon tisztelem ezt a munkát, de talán az ő járulékbefizetések még nem teszik lehetővé azt, hogy valaki másnak a nyugdíját, mondjuk, érdemben meg tudják támogatni. Tehát egy statisztikai soron szerepeltetni őket, így jól hangzik egy meghallgatáson vagy a parlamentben, de talán

nem ad teljes képet életviszonyainkról. Hány közfoglalkoztatott került be ebbe a statisztikába? Ugye, itt a költségvetési viták során ismerjük a közfoglalkoztatottak számát, de a statisztika egy speciális műfaj, érdekelne tehát bennünket, hogy a kormány mélyebben utánanézett-e ennek, vagy csak a KSH újonnan megjelent adatsorait használja.

Harmadsorban afelől érdeklődnék, hogy a külföldön dolgozó honfitársaink, akik speciális jogviszony, hazai adózás folytán mégiscsak a magyar nemzetgazdasággal kapcsolatban állnak, hány tízezzrel kerültek be ebbe a 4,5 milliós statisztikába. Nem akarom tehát elvitatni a létező eredményeket, de azt egyértelműen látom, hogy ez a statisztika nem ad teljesen hű képet a magyar valóságról, sőt.

A háztartási devizahitelek kapcsán nem tudom megspórolni azt a megjegyzést, amely egyrészt egyetértő, de csak az első mondatig. Hiszen valóban, 62 százalékról 1 százalékra csökkent a háztartási eladósodás tekintetében ez az arány, viszont ez úgy állhatott elő, hogy egy piaci árfolyamú forintosítással álláspontom szerint ezermilliárdos nagyságrendű jogos összeget vettek el károsultaktól, és ez a kormány írta jóvá ezt az összeget az érintett bankok, pénzügyintézetek oldalán. A kérdésem a mai napig visszatérő és egyszerű: miért piaci árfolyamon forintosították az állítólagos devizahitelek mögötti állítólagos tartozásokat, és miért nem a felvétel napjának árfolyamán számolták ezt ki minden egyes ügyfél tekintetében? Hiszen aki 165 forintot vett fel a hitelét, talán úgy lenne igazságos, hogy 165 forintos elszámolással fizesse azt vissza, ne pedig 256 forintos piaci árfolyammal.

Szeretnék kitérni továbbá a járványügyi védekezést szolgáló alapra. Miniszter úr ezt helyesen említette, és a számai is helyesek. Egyvalamit felejtett el hozzátenni, ez viszont egy nagyon súlyos tényező, miszerint fizetnek ide politikai pártok, önkormányzatok, álláspontom szerint többet is, mint kellene, fizetnek ide mikro-, kis- és közepes vállalkozók, még valamennyit multi cégek is, ne vitassuk el - miért nem fizetnek ide a bankok? Hogyan fordulhat elő az, hogy önök kötöttek egy EBRD-paktumot 2015 februárjában - ez angolul fönt van még most is a kormány oldalán -, itt vállalták azt, hogy az érintett pénzügyintézeteket nem terhelik, a károsultakon viszont nem segítenek? És most előállt az a helyzet, hogy mindenki fizet a járványügyi alapba; a bankoknál ugyan egy 55 milliárdos adótétel, befizetési tétel szerepel, de az apróbetűs részben hozzá tetszettek írni azt, hogy a következő négy-öt év során ezt az összeget nullára leírhatják az érintett bankok a befizetendő adójukból. A kérdésem lényege tehát az, hogy mi az oka annak, hogy pártok, önkormányzatok, multik, kisvállalkozások fizetnek, a bankok pedig, bár papíron fizetnek, a gyakorlatban nem. Mennyire tartja ezt igazságosnak, elfogadhatónak, miniszter úr?

Szóba kerültek a kieső munkabérek pótlását célzó programok. Itt valóban, egyetérttek, az Európai Bizottság az ezt célzó hitelkeret megállapításában igen lassan járt el - de Magyarország Kormánya is. Hiszen a járványügyi veszélyhelyzet kihirdetését követő harmadik napon a Jobbik, illetve más ellenzéki pártok is előálltak azzal az ötlettel, hogy a kieső munkabérek 80 százalékát ki kellene pótolni központi forrásból, minden esetben, és én magam kiterjeszteném ezt a modellt azokra is, akik már elveszítették a munkájukat, hiszen a kormány rájuk jellemzően nem gondolt. Adódik tehát a kérdés, hogy egy kibontakozó gazdasági válsághelyzetben milyen mélységű programot tervez a kormányzat. Én látom, hogy most bejött erre egy uniós vagy külső forrás, és ezt valamilyen úton-módon erre a területre kívánják becsatornázni, de hogyan, miként? Konkrétumokat és részletszabályokat szeretnénk látni egy nagyon-nagyon sürgető kérdésben. Hiszen bár itt szóba került az, hogy az európai, mondjuk, 15 százalékos GDP-csökkenéshez képest a magyar adat lehet, hogy csak 13,5 százalék, és én nem vitatom, tehát nem szurkolok annak, hogy a magyar adat magasabb legyen, nem vagyok ellendrukker, de azt is látom, hogy a nyugat-európai

gazdaságszerkezetekre nem jellemző módon, Magyarországon vannak olyan szektorok, ahol tömegek veszítették el a megélhetésüket, ez viszont nem jelenik meg a statisztikában, nem jelenik meg a GDP-adatban. Miniszter úr mekkorára teszi azon honfitársaink létszámát, akik mondjuk, vendéglátósként, kényszerből minimálbérre bejelentve, úgy tudták eddig fenntartani a családjukat, hogy borraivalót, jattot kaptak, ami soha nem jelent meg az önök előtt fekvő statisztikában, most ezek az emberek vendéglátósként mégsem képesek a családjukat eltartani, a számláikat befizetni? Végeztek-e becsléseket az ő létszámuk felderítése érdekében? Van-e valamilyen üzenetük, javaslatuk, mondásuk az ő számukra? Hiszen úgy látom, egy teljes társadalmi csoport megint a fókuszon kívül maradt, ez pedig elfogadhatatlan.

A hiteltörlesztési moratóriumnál, miniszter úr, értetlenül állok egy vegyztisztán neoliberais modell előtt, amit megvalósítottak. Azt látjuk ugyanakkor, hogy jó volt a hiteltörlesztési moratórium alapjavaslata; bár én úgy szerettem volna, hogy ne legyen benne időzített bomba, ne nyúljon meg a futamidő annyival, hogy a bankok a kamatos kamatot is be tudják majd hajtani. Viszont ez a jó kezdeti modell december 31-ével kipárolog, és a másfél millió kedvezményezett helyett marad félmillió. Amit én üdvözlök, nagyon örülök, hogy a nyugdíjasok, gyermeket nevelők benne maradnak ebben a körben, és ez jó; még inkább szeretném, ha a hitelük futamideje sem hosszabbodna meg irreálisan emiatt. Viszont azt látom, hogy rengetegen kimaradnak ebből a körből. Ha már demográfiai célok - és ebben maximálisan egyetértek -, kimaradnak például azok, akik az első gyermekük vállalásával próbálkoznak, és bár még nem jártak sikerrel, most mégis rájuk szakad az a hiteltörlesztési kötelezettség, ami nagyban megnehezíti a helyzetüket, egyben a demográfiai céljaikat is. Nem tudom értelmezni tehát, hogy pénzügyi szempontokon kívül mi vihette arra a kormányt, hogy harmadára leszűkítse a hiteltörlesztési moratóriumot igénybe venni képesek körét.

Az újlakás-áfa tekintetében is értetlenül állok a magyar kormány teljesítménye előtt, hiszen miniszter úr egy kiválóan felkészült szakember, egy olyan közgazdász, aki tökéletesen átlátja a piacot. Viszont amit az 5 százalékos lakásáfa körül csináltak, ez a piac bizonytalanságban tartásának az állatorvosi lova; ez a kétszer bevezetjük, harmadszor megszüntetjük, majd visszavezetjük, majd látjuk, hogy az újépítésűlakás-adatok elképesztően gyenge produktumot mutatnak, és a 2008-as válsághelyzet előtti időknél a számaihoz sem tudnak közelíteni - pedig nem volt akkor egy gazdasági sikertörténet -, aztán most még egyszer bevezetjük, és bejelentjük, hogy ez egy óriás áldás, hát, ez legalábbis egy bizonytalan mozgássorozatnak tűnik. Úgy gondolom, egyrészt ezt az 5 százalékos szintet a piac által beárazható módon fenn kellene tartani. De az lenne a végcélunk, hogy bérletlakások tömegei épüljenek, megfizethető albérletárakról beszélhessünk Magyarországon, ennek ugyanakkor az előterjesztésben nyomát sem látjuk. A rozsdáövezetek hasznosítása tekintetében is sokkal inkább látnám a magyar mkkv-szektor beszállásának lehetőségét, mint azt, hogy adott esetben, ne legyünk rosszhiszeműek, de kormányközeli jó ismerősök ingatlanberuházásainak legyen terepe. Ugyanaz a cél mind a két terepet szolgálhatja, mégis csak az egyik támogatható.

A katások kérdése már szóba került, ezt nem kívánom hosszan ismételni. Ugyanakkor azt is látjuk, hogy az a 40 százalékos büntetőadó, ami ezen a terepen felmerült, nem feltétlenül szolgálja a jelenlegi gazdasági pozíciók megtartását, és valóban jóhiszemű, a piacon tisztességes körülmények között gazdálkodó magyarokat is indokolatlanul sújt, miközben adott esetben szondán kívül hagy olyanokat, akik valóban visszaéltek ezzel a rendszerrel, adott esetben munkáltatóként kényszerítettek rá katásokra, munkavállalókra olyan feltételeket, amelyek ők nem akartak maguknak.

Nagyon kardinális kérdést az euró bevezetése. A miniszter úrral még a 2016-os meghallgatások egyikén cseréltünk erről eszmét, és az euró bevezetése tekintetében

akkor olyan aggályokat fogalmazott meg, amelyeket én is osztok. Nyilvánvaló módon a magyar monetáris mozgásteret rettenetesen leszűkítené az, ha egy azonnali fejesugrással a csatlakozás mellett döntene az ország. De mit gondol miniszter úr arról az elképesztően meggyengült forint/euró árfolyamról, amely a 2016-os helyzethez képest a teljes nemzeti vagyon leértékelődését is magában kódolja? Mikorra teszi tehát a kormány az euróbevezetés lehetséges dátumát? Illetve fontos kérdés az is, hogy morálisan mennyire tudnak azonosulni azzal, hogy a folyamatosan romló-romló-romló forint/euró árfolyamból kifolyólag a magyar nemzeti vagyon brutális leértékelődése bebetonozásra kerül, ha ilyen körülmények között kerül sor a csatlakozásra. Itt tehát a céldátum és egy morális kérdés találkozik egymással.

S mivel most már az utolsó oldalon járok, egy nagyon fontos területet kell hogy érintsünk. Egyrészt kívánja-e szabályozni a kormány a munkaközvetítő irodák tevékenységét, gazdasághoz való hozzájárulását? - bár ez egy igen optimista megközelítés. Értetlenül állunk az előtt, hogy egyes munkaközvetítő irodák 1,6-1,8-szoros szorzóval dolgozva brutális profitra tesznek szert a magyar piacon, olyan területeken is, ahol akár a magyar munkaközvetítők, akár a magyar állam beszállásával más közületek is sokkal hatékonyabban lennének képesek biztosítani ugyanezt a tevékenységet.

Miniszter úr személyes véleményére lennék kíváncsi, nem akarom azt mondani, hogy a migráció kapcsán, mert nagyjából azért közös az az álláspont, hogy szervezett migrációra, betelepítésre nincs szükség Magyarországon, és nem fordulhat elő ilyen. De az hogy fordulhat elő, hogy százezres nagyságrendben vesznek részt olyan idegen munkások, vendégmunkások a magyar gazdaság életében, akikre álláspontom szerint nem feltétlenül lenne szükség? Hogy fordulhat elő az, hogy adott esetben egy vidéki beruházásnál a teljes üzemi területet idegen munkások, vendégmunkások újítják, emelik fel, miközben magyar vendégmunkások más világrészeken ugyanezt a tevékenységet végzik? Egészen elképesztő folyamatok zajlanak.

A magyar mezőgazdaságban megjelentek a távol-keleti vendégmunkások. Egy migrációval szemben elszánt kormány, nem tudom, hogy hogyan engedheti meg mindezt, de miniszter úr véleménye érdekel annak kapcsán, hogy 2019-ben a legvisszafogottabb becslés is 75 ezer külföldi állampolgárságú munkavállalót tartott számon az országban. Szeretném kihangsúlyozni, hogy nem az elszakított részekben élő magyar testvéreinkről van szó, hanem kimondottan a török, a vietnámi, a mongol, a távol-keleti, az ukrán és azon ideérkező dolgozókról, akik adott esetben komoly munkaerőpiaci problémákat vetnek fel, és a munkaközvetítő irodákkal karöltve ez a teljesítmény legalábbis nem biztos, hogy jó a magyar gazdaság számára.

Végül pedig a demográfiai vetület tekintetében szeretném megkérdezni miniszter urat, hogy terveznek-e még valamilyen csodafegyvert ezen a területen? Hiszen azt látjuk, hogy a családtámogatási rendszerük számos elemét kétségtelenül fenn kell tartani, meg kell őrizni, akármilyen kormány lesz Magyarországon, és én ezt az álláspontot fogom vallani minden esetben. Ugyanakkor egy vegytisztán neoliberais modell valósul meg itt is, amely a nem feltétlen minden esetben rászoruló, a felső középosztálytól felfelé található szegmenseket sokszor irreálisan és indokolatlanul kedvezményezi, a valódi rászorulókat egy részét pedig kizárja a családtámogatásikedvezmény-tömegeből.

Ugyanakkor én olvastam a „Jövők a gyermek” című tanulmánykötetet, nyilván miniszter úr kezében is megfordult, hiszen egy KDNP-közeli szakmai műhelymunkáról van szó, kimondottan népesedési javaslatokkal. A kis papíromra húsz darab javaslatot, nagyjából ennyit jegyeztem le azok közül, ezeket most nem fogom felsorolni, felolvasni, ne ijedjen meg senki, amiket az önök szakértői hálója javasol. És az a vérfagyasztó, hogy ezek közül egyetlen egy sem került be a kormányzati eszköztárba, cselekvési rendbe,

adott esetben a javaslatok sorába. A kérdésem tehát egyszerű: egy demográfiai vész közepén mikor fogják meghallgatni a saját szakértőik szavát, hiszen az, ami most történik ezen a fronton, számomra elfogadhatatlan. Egy katasztrofális tavalyi év után, ami az elveszületések számát illeti, most van egy szerencsés 5,5 százalékos elmozdulás pozitív irányba. Ezzel a 2017-es adatot meg tudjuk majd haladni, de a 2016-ost nem tudja elérni Magyarország teljesítménye.

Ezek után Bencsik András leírja a Demokratában, hogy 50 év vészorszak után Magyarország már a gyarapodó nemzetek közé lépett. Tehát elképesztő valóságtagadás, a véleménybuborékból való kimozdulás szándékának a teljes hiánya jellemzi ezt a területet. Értetlenül állunk azelőtt, hogy egy ennyire kudarcos területen miért nem próbálunk nemzeti minimumot keresni, miért nem próbáljuk ezt együttesen vallani. Én egy állami háttérű állami bérlakásépítési programot már többször javasoltam miniszter úr számára, hiszen azt látom, hogyha a magyar fiatalok tömegesen tudnák a külföldön való érvényesülés helyett az itthonmaradást választani, illetve azt, hogy a mostani albérleti díjak feléért, harmadáért bérelhessenek egy lakást, amely bekerülési költségen egyszer majd a tulajdonukká is válhat, ez lenne egy olyan demográfiai tartalék, ami nemcsak a jövő adófizetőit tarthatná Magyarországon, és nem kényszerrel, hanem motivátorokkal, hanem valódi, a számok szintjén is megmutatkozó felemelkedést tudna biztosítani. Ezek voltak tehát a mi frakciónk kérdései.

Érdeklődöm, hogy képviselőtársaimban további megszólalási igény jelentkezett-e. *(Nincs ilyen jelzés.)* Amennyiben nincs, úgy ezen a ponton természetesen visszaadom a szót miniszter úr számára, hogy a feltett kérdéseket meg tudja válaszolni. Parancsoljon!

Varga Mihály reflexiói

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon köszönöm a széles spektrumú kérdéseket. A bizottság nagyon sokféle területtel foglalkozik, de nyilván nem kívánom elvenni a minisztertársaimtól azt a lehetőséget, hogy majd például a családügyi miniszter asszony vagy az innovációért és a gazdaságfejlesztésért felelős minisztertársaim is tudjanak válaszolni az önök kérdéseire, ha alkalomadtán itt a bizottság előtt lesznek.

Haladjunk akkor sorjában, hadd kezdjem az első kérdésekkel! Szerintem itt egy félreértés van: senki nem beszél elégedettségéről; tehát nem elégedettségéről beszélünk, egy válság kellős közepén vagyunk. Kezelünk olyan előre nem látható folyamatokat, amelyek, itt ebben egyetértés is volt, a kormányon kívüli okok miatt következtek be. Az a legfontosabb feladatunk, hogy a lehető legjobb válaszokat adjuk erre a helyzetre. Ez nem jelent elégedettséget egyáltalán, és azt gondolom, hogy messze is járnánk ettől a magunk szempontjából.

Ami viszont mindenképpen tény, és erre szeretném felhívni a bizottság azon tagjainak figyelmét, akik kritikusak voltak a kormánnyal szemben, hogy azok a talán nálunk, kormánynál, vagy önöknél objektívebb ítélezők, akik a magyar gazdaságról véleményt mondtak, azok rendkívül kedvező véleményt tettek közzé. Szeretnék itt arra utalni, hogy mondjuk a Moody's, amelyik nem lehet azzal vádolni hitelminősítőként, hogy kormánybarát intézmény lenne, épp idén szeptember végén adott stabilról pozitív kilátást a magyar gazdaságnak, hiszen látják azokat a kormány által elindított programokat és eszközöket, amiket használunk.

Összeszámoltattam a kollégáimmal: amióta a járvány megjelent, a hitelminősítők kétszáz alkalommal adtak ki döntéseket. Ebből, írd és mondd, összesen nyolc volt olyan, ami nem egy korábbi kedvezőről kedvezőtlenre, vagy semlegesről

kedvezőtlenre módosított, hanem felfelé javított; nyolc volt összesen, és egyetlen egy olyan ország volt Európában, amelyeknek ezt megadták, ez Magyarország volt.

Még egyszer mondom, nem biztos, hogy persze el kell hinni azt is néha, amit a hitelminősítők mondanak, ők is tévedhetnek, de ez mindenképpen egy kedvező jel.

Ugyanúgy arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy az Eurostat szokásos összeállítása, amire annyit szoktak hivatkozni más alkalommal, éppen tegnap reggel jelent meg, ahol az egy főre jutó bruttó hazai termék alakulását, tehát a vásárlóerő-paritáson számolt mutatókat vették száma. Ez a táblázat azt mutatja (*Felmutatja a dokumentumot.*), hogy amíg 2006-2007-ben Szlovákia megelőzött bennünket, emlékezzünk rá, milyen időszaka volt ez a magyar gazdaságtörténetnek, most ennek éppen az ellenkezője történt: Magyarország vásárlóerő-paritáson számolva újra Szlovákia elé került.

Tehát én azt gondolom, hogy ezeket a jeleket érdemes figyelembe venni, mert ha mindig csak a saját elképzeléseinknek megfelelő dolgokat mondjuk, akkor lehet, hogy célt tévesztünk, és nem vagyunk képesek azzal, hogy mi történik valójában a gazdaságban.

Hadd tegyem mindehhez hozzá, hogy természetesen egy nagyon fontos szempont számunkra, hogy mi történik a világban, Európában, de ennél sokkal fontosabb, hogy a magyar emberek mit gondolnak erről a helyzetről, és milyen elvárásaik vannak a kormánnyal szemben.

Ezek közé sorolom nyilván, hogy további döntéseket és további lépéseket kell hoznunk. Ezekre készen is állunk, hiszen az Országgyűlés előtt a mostani adócsomagban is legalább 20-25 olyan intézkedés van, amelyik azt a célt szolgálja, hogy a vállalkozásokat, a vállalkozókat kedvezőbb helyzetbe hozzuk. Ezeket most nem sorolom fel, ezekről nyilván a bizottságban volt adott esetben szó, vagy lesz adott esetben szó.

Ami a kata kérdését illeti. Szerintem itt is érdemes figyelembe venni, hogy a kormányt keresték meg ezzel a javaslatsorral, méghozzá a vállalkozói oldalról. De egyébként, ha nem keresték volna meg, akkor is tettünk volna lépéseket, mert az mégiscsak kétségtelen tény, hogy a munkaviszony megváltoztatásának az eszközévé vált a kata, nem egy olyan típusú adóvá, amit a kisvállalkozások tudnak optimálisan használni. 400 ezer fölé ment a katás vállalkozások száma, és ennek körülbelül egyharmada volt olyan, aki valamilyen munkaviszonyt alakított át katás vállalkozói jogviszonnyá. Tehát lépni kellett, és azt gondolom, ezt helyesen tettük, nemcsak az MKIK, hanem a VOSZ és az MGYOSZ is állt elő ilyen javaslatokkal.

Én azt gondolom, hogy a gazdaság fehérítése, tehát a szürkegazdaság és a feketegazdaság arányának a csökkentése mindenképpen indokoltá tette ezt a lépést. A magyar kormány a tisztességes vállalkozók oldalán áll, azokén a vállalkozókén, akik arra akarják felhasználni ezeket a jogi lehetőségeket, adójogszabályokat, amire ezek egyébként létrejöttek.

Egyébként itt hadd tegyem hozzá, hogy 340 ezer vállalkozót semmilyen formában nem érintenek a módosítások. Itt pont arról a körről beszélünk, amelyiket megcéloztuk, amelyiket szeretnénk, ha munkaviszonyba tudnánk visszavinni, hiszen itt egy burkolt munkaviszonynak az átalakítása történt.

Ami a jegybank javaslatait, de akár mások javaslatait is illeti, a VOSZ-ét, az MGYOSZ-ét, az Állami Számvevőszékét, ezeket mindig tanulmányozzuk és vizsgáljuk, itt is ezt tudom mondani, ezek fontosak a számunkra, hiszen több szem többet lát, több javaslatból lehet meríteni a kormány szempontjából is, úgyhogy minden javaslatot meg fogunk fontolni.

Szalmáry Kristóf alelnök úr felvetését köszönöm szépen. Hasonlóképpen látjuk - talán nem véletlenül - a gazdaság alakulását. Én magam is úgy érzem, hogy 2021

második negyedéve lehet majd a fordulópont, hiszen a virológusok és a járványügyi szakemberek elmondása szerint is addig azok az oltóanyagok, védőoltások, amelyek kísérleti szakaszban vannak, még nem kerülhetnek tömegesen gyártásra, ezért a felhasználásuk is későbbre tolódhat. Tehát mi úgy számolunk, hogy 2021 május-júniusában lehet egyfajta változás. Itt valaki említette a francia várakozásokat; egyetértek ezzel, hasonlóan gondoljuk mi is. Attól függően, hogy megvan-e a védőoltás, és ezeknek a védőoltásoknak a használata elkezdődik, egy sokkal gyorsabb visszaépülés, visszazáródás lehet, a gazdaság gyorsabban tud talpra állni ebben az esetben. Ha ez nem történik meg, és továbbra sincs védőoltás, akkor ez egy lassabb folyamat lehet, hiszen akkor tartósabban együtt kell élnünk majd a járvány és a vírus következményeivel.

Molnár Gyula alelnök úr felvetéseit köszönöm szépen. Azt gondolom, a kormány részéről helyes volt a munkahelymegtartó program elindítása; ebben nincs vita köztünk. Hogy ez sok-e vagy kevés, ezt nem a kormány döntötte el, hanem ennyien igényelték. Tehát nem a vállalkozók helyett hoztuk meg döntéseket, hanem a vállalkozók saját maguk hozták meg ezt a döntést. Azt gondolom, ennek a megnyitása helyes volt. Természetesen készen állunk arra, hogy ha a járványhelyzet második szakasza ezt indokolja, illetve kiváltja, akkor ezeket a lépéseket visszahozzuk.

Hosszú vita lenne az önkormányzati rendszer értékelése, alelnök úr; ezt talán az önkormányzati bizottságban érdemesebb megtenni. Itt a pénzügyi részére gondolt nyilván ön is. Szeretném felidézni az önök számára azt, hogy 1248 milliárd forintnyi önkormányzati adósságot vett át a kormány az elmúlt években. Tehát mind a települési, megyei, fővárosi, bármelyik önkormányzatnak, amelyeknek volt adóssága, ettől a tehertől őket a kormány megszabadította. S most pedig, a válság kitörésének a pillanatában, nézzük meg, mennyi volt az önkormányzatok pénzügyi állománya! A pénzeszközállomány egészen pontosan 1298 milliárd forint volt, ez különböző betétekben, rövid és hosszú lejáratú államkötvényekben, kincstárjegyekben és más egyebekben testesült meg. Tehát én azt gondolom, hogy a hatalmi ágak eltérő területeiről van szó, de az mégiscsak tény kell hogy legyen, hogy egy ilyen helyzettel együtt próbálunk meg valamit kezdeni. Ezért mondta miniszterelnök úr, hogy kicsit mindenkinek ki kell lépnie a komfortzónájából. Az az önkormányzat, amelyik elkezdett valamilyen beruházást, lehet, hogy azt nem két, hanem csak három év alatt tudja megvalósítani, mert lesznek a területén olyan lépések, amelyekre korábban nem tudott fölkészülni; a járvány idézte elő ezt a helyzetet.

Az operatív törzs számára tett megjegyzését továbbítom; és igen, ön mondta, elnök úr, a francia várakozásokat. Ezzel egyetértek, én is úgy érzem, hogy ez egy helyes forgatókönyv.

Ovádi Péter képviselőtársamnak köszönöm szépen a hozzászólását az intézkedések tekintetében. Azt tudom ígérni, hogy a megkezdett programokat folytatni fogjuk, tehát mind a „Modern városok” programból, mind pedig a „Magyar falu” programból nem fogunk visszalépni, és éppen a vidék népességmegtartó erejének az erősítése érdekében ezeket folytatni fogjuk idén is és jövőre is.

Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak is köszönöm a hozzászólását, és különösen köszönöm azt a mondatát, hogy ilyenre nem lehet felkészülni. Egyetértek, de azért a magyar kormány talán mégiscsak készült erre a helyzetre. Én magam mondtam el a 2019-es parlamenti vitában a 2020-as költségvetés kapcsán, hogy a válság itt van a kapuk előtt. És emlékezzen vissza, képviselő asszony, hogy pont az ellenzéki képviselők között voltak jó néhányan, akik a tartalék összegét akarták akkor jelentősen csökkenteni módosító indítványok benyújtásával. Ugye, mit is javasoltunk akkor: 1 százalék államháztartási hiány és 1 százalék tartalék; összességében 488 milliárd forint tartalékot állítottunk be. Én itt most hosszú listát hoztam arról,

hogy milyen képviselői módosítók kerültek beadásra, amelyeknek a fő forrása a tartalék lett volna; ez a tartalék most kellett éppen, ebben a helyzetben. Jó, hogy akkor ezeket a felvetéseket a parlament többsége nem támogatta.

Ami pedig a felvetését illeti, képviselő asszony, annyit tudok mondani, hogy a jelenlegi táppénzszabályok szerint 60 százalékát kapja valaki a bérnek, ha táppénzre jogosult. Meg fogjuk vizsgálni, az ön javaslata egyrészt milyen típusú többletköltséget okozna a társadalombiztosítás kasszájánál, másrészt pedig, hogy milyen körben, milyen célzott körben lehetne alkalmazni. Ennyit tudok most mondani. A javaslatot most ismertette velünk is, én nem ismertem korábban, úgyhogy elnézést ezért.

Hollik István képviselő úr kérdésére: a beruházásösztönzés hogyan fog folytatódni? Tulajdonképpen az a kérdése képviselő úrnak, hogy lesz-e elég pénz mindehhez, tehát hogy honnan lesz pénzünk. Nyugodtan mondhatom, hogy eddig is és ezután is biztosítani fogjuk a fiskális-pénzügyi fedezetét azoknak a programoknak, amelyekről a kormány dönt. Nyilván nem rendelkezünk egy bőségszaruval, amely nem tud kiapadni, de a szükséges források rendelkezésünkre állnak. Nagy szerencsénk volt, hogy az elmúlt években radikális adósságsökkentést és persze adócsökkentést is hajtottunk végre, és ezzel lejjebb tudtuk vinni 65 százalékos mértékre az adósságszintünket. Most ebből lehet visszalépni és finanszírozni a programokat, amelyekre most van szükség, hiszen azzal értek én is egyet, hogy ebben a helyzetben a kapacitások fenntartása elemi érdekünk. Tehát nem az a cél, hogy a csődök száma növekedjen vagy több vállalkozás zárja be a kapuit, hanem az, hogy lehetőség szerint ezek megmaradjanak. Úgyhogy egy olyan finanszírozási mixet állítottunk össze, amely a hazai, külső forrásokra, meglévő forrásokra is épít. Örülök annak, hogy az elmúlt években például a lakosság sokkal nagyobb arányban finanszírozott állampapírokat, - kötvényeket; 4500 milliárd forint fölött van ma már a MÁP Plusz állampapír megvásárolt állománya.

Csárdi Antal képviselő úr áfára vonatkozó kérdései, nem meglepő módon; köszönöm, képviselő úr. Az újépítésű lakások áfája miért lett megint 5 százalék? *(Csárdi Antal: Nem hogy miért, hanem mennyibe kerül?)* Igen, igen, erre is válaszolok, csak össze akartam vonni az ön kérdését az elnök úr kérdésével, aki azt tette föl, hogy miért hullámszik ez a történet, és miért van az, hogy egyszer bevezetjük, egyszer nem. Hát, azért, mert a gazdaság is így változik: van, amikor élnékíteni kell, és támogatni kell a lakásépítéseket és az építkezőket, és van, amikor a gazdaságnak jobban megy, akkor ezt vissza lehet venni. Én örülök annak, hogy a magyar kormány nem ortodox módon ragaszkodik egy döntéséhez, hanem alkalmazkodik a gazdasági körülményekhez és helyzethez, és ehhez mértén szabjuk meg az áfának is a mértékét.

Ha jól emlékszem, ez az áfacsökkentés olyan 110-120 milliárd forintnyi kiesést fog okozni az áfabevételekből. De azt gondolom, a másik oldalon pedig meg fog térülni, egyrészt az épített lakások nagyobb számában, másrészt pedig az otthonhoz jutók elégedettségében. Itt is hadd tegyen hozzá, természetesen mindig figyeljük a piaci változásokat. 2019 első félévében 34 százalékkal több új lakás épült Magyarországon, mint egy évvel korábban. Tehát még ebben az évben is, amikor egyébként az 5 százalékos áfa már nem hatott volna, magasabb volt az épített lakások száma, de pont ezt akarjuk fenntartani, és ezért gondoljuk azt, hogy ezzel a támogatással lehet segíteni.

Ami az alapvető élelmiszerek áfáját illeti, képviselő úr, akkor egy rövid listát hadd mondjak most el: élő és félsertés, köztes terméknek minősülő nagytestű élő állatok, tehát szarvasmarha, juh, kecske és vágott testek - ez szintén állatra vonatkozik, gondolom *(Derültség.)* -, sertéshús, baromfi-hús, baromfivágási melléktermék és belsőség; tojás, friss tej; éttermi vendéglátásban az étel- és a helyben készített, nem alkoholtartalmú italforgalom; ugyanez, az éttermi vendéglátásban étel- és a helyben készített, nem alkoholtartalmú italforgalom további áfacsökkentése; emberi

fogyasztásra alkalmas élő hal, halhús, valamint sertés élelmezési célú vágási mellékterméke, belseje; valamint az UHT és ESL tejek áfája csökkent az elmúlt időszakban 5 százalékra. Tehát van egy adófilozófiai különbség köztünk. Mi azt mondjuk, hogy ami a közösségi kiadásokhoz kell, egészségügy, oktatás, közbiztonság, honvédelem, és így tovább, azt a fogyasztási típusú adókon keresztül szedjük be; és ami pedig a munkát és a jövedelmet illeti, ott csökkentjük az adók mértékét. De emellett az alapvető élelmiszerek jelentős körében az áfacskéntést végrehajtottuk. Úgyhogy azt gondolom, amit lehetett ebben a helyzetben, azt megtettük, és ezek az áfamódosítások jó célt szolgáltak, alapvető élelmiszereknek tették kedvezőbbé az adózását.

S hadd értsek egyet itt az ÁSZ elnökével, aki azt mondta most legutóbb a zárszámadásitörvény-javaslat vitájában, hogy sajnos nem minden esetben következett be ezt követően a fogyasztói árak csökkenése, hiszen hiába csökkenti az áfát a kormány, a piac, a kereslet-kínálat, a kereskedelem, legyen szó nagy- vagy kiskereskedelemről, nem minden esetben követi ezeket az adóváltozásokat.

Az éttermi szolgáltatások áfájának módosítása. Részben a külső piacokat is figyelni kell, képviselő úr: a környezetünkben mindenhol 10 százalék körül van ennek az áfakulcsa, tehát itt érdemes volt lépni. Örülök, hogy ezt ön támogatja, és azt gondolom, adott esetben ezt még folytatni lehet. Azt viszont szomorúan hallom, hogy a pálinkafőzés adómentessé tételét ön nem támogatja vagy nem ért vele egyet. Itt megjegyzem, hogy az előző európai uniós elnökség alatt, a román elnökség időszakában tárgyalta ki az Európai Unió több testülete, így a pénzügyminiszterek tanácsa is, hogy adómentessé tehető a pálinka főzése és előállítása. A magyar kormány csak ezzel a lehetőséggel élt, és most már jogszabályokba iktatva is tehetjük adómentessé a pálinka előállítását.

Elnök úr kérdései kapcsán szeretnék majd néhány kérdést miniszterkollégáimnak meghagyni. Emlékeztetnék arra, hogy 2019 decemberében jelent meg az a rendelet, amelyik a foglalkoztatási és munkaerőpiaci kérdéseket az Innovációs és Technológiai Minisztérium hatáskörébe utalja, úgyhogy ezeket szeretném majd átadni az ő számukra. Azt azért hadd jegyezzem meg, hogy a KSH csak ugyanazokat a statisztikai módszertanokat használja, mint az Eurostat, tehát a foglalkoztatásra vonatkozóan teljesen Európai Unió-kompatibilisek vagyunk.

Árfolyamkérdéseket hozott elő, de itt a devizahitelek ügyében, emlékeztetném elnök urat arra, hogy a bankok vesztesége körülbelül ezermilliárd forint volt amiatt, hogy nem a pontos piaci árfolyamon, hanem egy rögzített árfolyamon került sor a hitelek törlesztésére. Képviselő úr persze akkor is elmondta, hogy szerinte a hitelfelvételkor árfolyamon kellene átváltani ezeket a hiteleket; ezzel mi nem értettünk egyet. De így is, azt gondolom, a magyar bankrendszer működőképességét fenntartottuk, a bankok nem mentek csődbe, ugyanakkor jelentős részt vállaltak abból, hogy a devizahitelesek kimentsük, kiszabadítsuk ebből a helyzetből.

Elnök úr szavá tette a bankok járványügyi alapba való befizetését. Itt szintén hadd mondjam el, hogy a bankok ezt pluszban vállalják; tehát van egy alapadójuk, amelyet fizetnek, és most erre emeltünk rá ebben a helyzetben, hogy ezeket a befizetéseket hozzuk előre, és már 2020 folyamán a bankok ezt teljesítsék. Tehát itt nem arról van szó, hogy bárki kivételezett volna a bankokkal, szó sincs erről, hanem előrehoztunk adóbefizetéseket annak érdekében, hogy a beruházásokra, lakásépítésekre vagy éppen családtámogatási programokra legyen elegendő fedezetünk.

Milyen mélységű programok lesznek még? Ezek jelenleg tárgyalási szakaszban vannak. A Recovery and Resilience Facility, tehát az Európai Unió helyreállítási és ellenállóképesség-megerősítési programja most kerül véglegesítésre, Magyarország ezeket hamarosan benyújtja, az Európai Bizottságnak ezeket jövő év március közepéig

kell jóváhagynia, és utána indulhatnak el ezek a finanszírozások. A számokat, a kereteket, azt hiszem, mindenki ismeri: 6,2 milliárd eurónyi vissza nem térítendő támogatás és 10 milliárd eurónyi hitelforrás áll rendelkezésre, hogy ezt a programot beruházásokkal és fejlesztésekkel töltsük meg.

Az MFF, tehát a következő hétéves uniós fejlesztési ciklus pedig 2021-ben indulna el; jelenleg még ez is tárgyalás alatt van. Itt pontos számokat nem tudok mondani, mert az európai uniós vezetők erről még nem jutottak megállapodásra.

Vendéglátás kérdése újra. Itt is hadd jegyezzem meg pluszban, hogy a SZÉP-kártya feltöltését és használatba vételét meghosszabbítottuk, év vége helyett most már jövő év júniusig lehet igénybe venni majd a feltöltött kártyákat és használni az ezen elhelyezett forrásokat.

Lakásáfa: erről már beszéltem hosszabban, elnök úr is említette ezt. Újra megismétlem, hogy kapacitásokat is akarunk megtartani és fenntartani. Tehát nemcsak azért kell lakásépítést támogatni, mert gazdaságilag egy nagyon fontos ágazatot hoz helyzetbe, hanem azért is, hogy kapacitásokat tartsunk meg. Epp az volt a problémánk, hogy 2010 előtt ezek a kapacitások leépültek, tehát az építőipar a magyar gazdaságnak a 2000-es évek elején még körülbelül 6,5, majdnem 7 százalékát adta; 2010-ben, amikor a kormányváltás bekövetkezett, ez már 4 százalék volt csak. Tehát ezek most épülnek vissza, és a magyar építőipar most kerül abba a helyzetbe, hogy akár a magas-, akár a mélyépítést nézem, versenyképessé tudjon válni egyrészt a Magyarországon működő külföldi építőipari vállalkozásokkal, másrészt pedig majd, reményeink szerint, a határainkon túl is.

Árfolyamkérdések. Meghagyom elnök úrnak, hogy ezt a kérdést föltegye majd a parlamentben. Én erre csak azt tudom mondani, hogy a magyar kormányknak nincs árfolyamcélja; hogy mondjam, alkalmazkodunk a piachoz. Céldátumunk sincs ebben a tekintetben, hiszen az elmúlt években pont azok jártak picit jobban, akiknek vagy nem volt céldátuma, vagy nem voltak euróövezeti tagok. S hadd mondjam itt, ha nem is a magyar-szlovák relációt, de mondjuk, a cseh és szlovák relációt: Csehország saját valutát használ, Szlovákia belépett az euróövezetbe. A szlovák gazdaság ettől nem fejlődött gyorsabban, nem ment öles léptekkel a cseh elé, sőt a cseh gazdaság fejlődött gyorsabban. Tehát én azt gondolom, itt egy magyar tévedésről van szó; mindenki azt gondolja, vagy sokan gondolják azt - inkább így fogalmazok -, hogy az euró megoldja a gazdasági problémáinkat. Az nem oldja meg, az csak egy eszköz arra, hogy bizonyos célokat esetleg elérjünk.

Munkaerő-, munkaközvetítő irodák szabályozása. Ezek, ugye, most is szabályozva vannak, de ha van ilyen típusú felvetése elnök úrnak, akkor mi is készen állunk erre. Ugyanez igaz a migráció kérdésére: ezt is továbbítom majd az ITM-nek, hogy ezekkel a kérdésekkel behatóbban foglalkozzon, hiszen elnök úr azt vetette föl, hogy túl sok vendégmunkás dolgozik Magyarországon. Nézze, elnök úr, erre azt tudom mondani, hogy jelenleg is több olyan ágazatunk van, ahol munkaerőhiány van jelenleg, és nem munkaerőbőség. Természetesen igyekszünk ezt korlátok közé szorítani, és csak abban az esetben - de ezt majd az ITM el fogja mondani - kiadni munkavállalási engedélyt, ahol nincs megfelelő magyar munkavállaló, hogy azt a munkát elvégezzék vagy ellássák.

A népesedési kérdést pedig köszönöm szépen. Örülök, hogy hasonló módon látja elnök úr, és örül annak, hogy a demográfiai folyamataink biztatóan alakulnak, de azért még ne fogalmazzunk múlt időben. Több gyermek született, mint tavaly a hasonló időszakban, de messze vagyunk még attól, hogy azt a drámai visszaesést, ami az elmúlt évtizedekben történt, magunk mögött hagyjuk.

Köszönöm szépen a kérdéseket. S ha a járványhoz hasonlóan itt is van második hullám (*Derültség.*), akkor állok a további kérdések elé.

ELNÖK: Köszönöm szépen a részletes válaszokat miniszter úrnak. Érdeklődöm, hogy bármely képviselőtársam kíván-e további vagy pontosító kérdést feltenni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Úgy látom, ilyen igény nem érkezett, így megköszönöm a tájékoztatót miniszter úrnak.

A napirendi pontot azért zárhatom le, mert szavazásra nincs lehetőségünk ebben az esetben. De ígérhetem - talán a bizottsági tagtársak nevében is -, hogy hasonló kérdéscsunamival készülünk a következő alkalommal is, hiszen nyilvánvaló módon mozgalmas időszak áll előttünk.

Köszönöm szépen miniszter úr és munkatársai részvételét is a bizottság ülésén. A napirendi pontot ezzel lezárom, és harminc másodperces technikai szünetet igyekszem tartani, amíg a helycserék megtörténnek.

(Varga Mihály, Izer Norbert és munkatársaik távoznak az ülésről. - Tasó László távozik az ülésről. - Szünet: 15.30 - 15.31 - Dr. Berczik Ábel és munkatársai megérkeznek az ülésre.)

A Magyarország 2019. évi központi költségvetéséről szóló 2018. évi L. törvény végrehajtásáról szóló T/13098. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)

A 30 másodperc elteltével nagy szeretettel köszöntöm Berczik Ábel helyettes államtitkár urat és munkatársait a Pénzügyminisztériumból, valamint az Innovációs és Technológiai Minisztérium képviselőit. Második napirendi pontunk tekintetében a Magyarország 2019. évi központi költségvetéséről szóló 2018. évi L. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat részletes vitájára kerül sor. Mindez a határozati házsabály 44-45. §-a alapján történik; a sorszáma pedig a jegyzőkönyv kedvéért: a T/13098. számon található meg.

A zárszamadási törvényjavaslat speciális eljárását is ismertetnem kell. Mivel a Költségvetési bizottság előadói fogják a plenáris ülésen összefoglalóan előadni valamennyi tárgyaló bizottság véleményét, illetve a kisebbségi véleményeket is, ezért előadó állítására ebben az esetben sincs lehetőség. Ezt képviselőtársaim az utóbbi években már megszokhatták.

A bizottságnak a részletes vitában kialakított véleményét a részletes vitáról szóló jelentés fogja tartalmazni. Fontos kitétel, talán 2010 óta mindig találkozunk vele, hogy az általános vitában elmondottakat nem szabad szó szerint megismételni.

A határozati házsabály 95. § (2) bekezdésének megfelelően a részletes vitáról szóló jelentésről történő szavazás során kisebbségben maradt tagok véleményét függeléként kell majd csatolni a jelentéshez. Ezt legkésőbb holnap 10 óráig a bizottság titkárságára kell eljuttatni. Az írásba foglalt bizottsági és kisebbségi vélemény csak olyan elemeket tartalmazhat, amik a bizottsági vitában bármely részről elhangzottak, minderről a határozati házsabály 115. § (3) bekezdése rendelkezik. Javaslom tehát, hogy a részletes vitát egy szakaszban tárgyaljuk, mivel módosító javaslat nem érkezett, és a bizottság nem kíván saját módosítási szándékot megfogalmazni.

Kérdezem, ki az, aki támogatja az egy szakaszban való tárgyalást? Kérem, kézfelemeléssel jelezze! Ez lényegesen egyszerűbb döntés, mint a bizottság előtt megszokott, de azért gyorsan számolunk. *(Szavazás.)*

Úgy látom, hogy egyöntetű a véleményünk, viszont van a teremben nem jelenlévő képviselőtársunk is. Ennek értelmében akkor 10 igen szavazattal ezt a nehéz döntést meghozta a tisztelt bizottság.

A részletes vita tekintetében pedig a törvényjavaslat határozati házsabály 44. § (1) bekezdésben előírt követelményeknek való megfelelésről is döntünk, azaz

hogy megfelel-e az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek, illeszkedik-e a jogrendszer egységébe, megfelel-e a nemzetközi jogból és az uniós jogból eredő kötelezettségeknek, illetve a jogalkotás szakmai követelményeinek.

Először e tekintetben is az előterjesztő képviselőjében jelen lévő Berczik Ábel helyettes államtitkár úrnak adom meg a szót, mint az elmúlt években annyiszor. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. BERCZIK ÁBEL helyettes államtitkár (Pénzügyminisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Az előttünk fekvő, Magyarország 2019. évi központi költségvetéséről szóló törvény végrehajtásáról szóló T/13098. számú törvényjavaslat megítélésünk szerint mindenben megfelel az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek; illeszkedik a jogrendszer egységébe; megfelel a nemzetközi jogból és az uniós jogból eredő kötelezettségeknek; és az Igazságügyi Minisztérium közreműködésének köszönhetően is megfelel a jogalkotás szakmai követelményrendszerének.

ELNÖK: Nagyon köszönöm helyettes államtitkár úrnak. Ezen a ponton pedig megkérdezem a bizottság tagjait, hogy ki kíván szólni, kérdést feltenni, véleményt megfogalmazni, ami abból a megközelítésből is fontos, hogy az itt elhangzottak kerülhetnek függeléként majd holnap délelőtt 10 óráig a megfelelő helyre, és ezek hangozhatnak el majd a parlament előtt.

Ennek szellemében úgy veszem ki, hogy Bangóné Borbély Ildikó képviselőtársam kíván szólni. Meg is adom a szót, parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Ahogy a törvény lehetőséget biztosít rá számunkra, a kisebbségi véleményt a bizottság titkárságának el is juttattuk. És nem szeretném egy az egyben felolvasni, senkinek a türelmével nem visszaélve, de mégiscsak van egy szabály, és ebből a kisebbségi véleményből azért néhány függelék csak el kell mondanom.

Az elmúlt években úgy tárgyaltuk az előző év zárszámadását, hogy a következő évi költségvetést a parlament ugyebár már megtárgyalta. Ezt az elmúlt években már többször megfogalmaztuk, és a 2019. évi költségvetés értékelése ismét megerősíti azt az évek óta meglévő kritikát, hogy az idejekorán elfogadott költségvetések nem kellőképpen megalapozottak.

A tavalyi költségvetést is többször módosította a kormányzat annak érdekében, hogy meg tudjon felelni a gazdasági folyamatok által támasztott követelményeknek. Ezek az alapvetően rendeleti úton történő többszöri módosítások sajnálatos módon erősítik a költségvetés bizonytalanságát.

A kormányzat a 2019. évben dinamikus gazdasági fejlődést és csökkenő munkanélküliséget ígért, ehhez képest a valóság más képet mutatott. Itt megjegyezném, hogy az elmúlt években többször tapasztaltuk pontosan emiatt, hogy a zárszámadást a következő évben szoktuk tárgyalni... Ha meg közben a következő évi költségvetést elfogadjuk, többször láthattuk már az elmúlt években, hogy év végén egy hatalmas pénzszorásba kezd a kormány, és több száz milliárd forintot osztogat el a két ünnep között.

A 2019. évben az infláció mértéke az eredetileg tervezett 2,7 százaléknál magasabb lett, mivel elérte a 3,4 százalékot. Ennek az árát a bérből és fizetésből, valamint a nyugdíjából élők fizetik meg.

Az elmúlt években többször elmondtuk a parlamentben, hogy két társadalmi csoportnál nőtt drasztikusan a szegénységi kockázat: az egyik ilyen társadalmi csoport

maguk a nyugdíjasok, a másik társadalmi csoport pedig maguk a munkavállalók, akik ma bérből és fizetésből élnek.

Ha a piaci alapú szolgáltatások áremelkedését nézzük, az ottani áremelkedés meghaladta a 4 százalékot. Az élelmiszerek az év második felében drágultak számottevően, különösen a hús és a hústermékek áremelkedése mutatott érdemi növekedést. Azóta persze egy válság kellős közepén vagyunk, és miniszter úr beszámolójából és a kérdésekre adott válaszaiból pontosan azt láthatjuk, hogy drasztikusan elszabadultak Magyarországon az élelmiszerárak, amire a kormány nem ad megfelelő válaszlépéseket.

A Magyar Szocialista Párt számára elfogadhatatlan, hogy a Fidesz-kormány kifosztja a nyugdíjasokat; nem fizeti meg a dolgozókat, és az út szélén hagyja a segítségre szorulókat. Azt is elutasítja, hogy a kormányzat úgy növeli a költségvetés bevételeit, hogy közben egyre több pénzt szed be a kisemberektől, különböző adók formájában.

A zárszámadásban szereplő adatok alapján kijelenthető, hogy a központi költségvetés bevételei számos esetben a törvényi előirányzathoz képest nagyobb összegben teljesültek: így például a személyi jövedelemadó, az általános forgalmi adó, a jövedéki adó, a kisvállalati adó, a pénzügyi tranzakciós illeték, illetve az egyéb központosított bevételek kapcsán 2019-ben közel 300 milliárd forinttal több adó- és járulékbévétele érkezett, mint a tervezett. Ezt maguk a magyar adófizetők fizették be.

Sokan élnek ma bizonytalanságban Magyarországon, a munkavállalók félnek, és hiába jobbak ma a körülmények, mint korábban, számottevően növekedett a társadalmi egyenlőtlenség, és tömegeknek nincs felemelkedési lehetősége. Ehhez esélyteremtő újraelosztásra van szükség, ami lehetővé teszi, hogy mindenki a születési helyzetétől függetlenül bontakoztathassa ki a képességeit. A hatékony esélyteremtés alapfeltétele az újraelosztásba vetett bizonyosság, hogy a befizetett adók a társadalmi célok érdekében hasznosulnak.

Az MSZP olyan esélyteremtő állam létrehozását kezdeményezi, amely visszaadja azt a hitét az embereknek, hogy van lehetőségük előrejutni. Itt nem bontanám ki azokat a számokat, amiket a kisebbségi véleményben a Nemzeti Foglalkoztatási Alappal kapcsolatban leírtunk, a szakképzés helyzetére bővebben tértünk ki, ezek a kisebbségi véleményben olvashatóak.

Itt el kellene mondanom, hogy megint kitérünk arra, hogy a magyar munkavállalók hogyan vannak Magyarországon ma megfizetve. Elnök úr már kitért arra, hogy a statisztikai adatok hogyan alakultak Magyarországon. Ráadásul azt is megemlítjük a kisebbségi véleményben, hogy itt a munkavállalók védelme kapcsán maga a munka törvénykönyve az elmúlt években hogyan csorbította a munkavállalók védelmét.

A mai bérrendszer hátránya az alacsony szint, az egyenlőtlen struktúra és a „nem jutok előre” érzés. A fordulópont a minimálbér felzárkóztatása és fokozott emelése lehet. Persze a parlamenti vitában is elhangzik többször, hogy a kormánypárti politikusok hogyan mondják el, hogy 2010-hez viszonyítva mennyire emelkedett a minimálbér Magyarországon.

De azt is tudjuk, előttem már elmondta elnök úr is, hogy hogyan alakul Magyarországon a minimálbér helyzete, és hogyan alakul az, hogy mondjuk, zsebbe kapják a fizetésüknek egy részét, és milyen torz képet eredményez ez Magyarországon. A bérrendszeren belüli mélységek, perspektívák biztosítása fontos tényezői egy igazságos bérrendszernek. Itt is elmondjuk többször, hogy a statisztika úgy alakul, hogy benne van, mondjuk, egy négyórásnak vagy akár a minimálbérnek a statisztikája, közben meg benne van az ötmillió forintos fizetés is; ha ezt a kettőt összeadjuk, kapunk

egy átlagot, de az nem azt jelenti, hogy az átlagfizetés ennyi lenne. Ezért is nagyon torz Magyarországon ezeknek a statisztikáknak a megjelenése.

Ahhoz, hogy életpályában gondolkozhassanak a közigazgatásban, a közszolgáltatások bármely területén dolgozók, a bércategóriák között megfelelő távolságokat kell kialakítani. Szükségesnek tartjuk a kafeéria szabályainak helyreállítását; ezt többször kifogásoltuk, hogy hogyan szűkítette az elmúlt években a kormány a kafeéria-rendszert. A munkavállaló a lakhatáshoz, a munkába járáshoz, az iskolakezdéshez a fizetés mellett támogatást kapjon, erre volt biztosított a kafeéria-rendszer.

Fel kell lépni azért, hogy mindenhol érvényesüljön az „egyenlő munkáért egyenlő bért” elve; ezt képviselőtársam, Gurmai Zita már nagyon sokszor megtette a bizottság előtt. Sajnos ebben nem sokat tudtunk előrelépni, a kormánypárti politikusoknak ez valahogy nem sikeredik, hogy ebben valamilyenfajta együttműködést alakítsunk ki, hogy azt a fajta bérszakadékot leküzdjük, ami férfiak és nők között Magyarországon ma megvalósul.

Nagyon fontosnak tartanánk azt, pontosan a válsághelyzettel kapcsolatban, hogy az Európában szinte legalacsonyabb munkanélküli-ellátás idejét felemeljük 9 hónapra. Ezt ellenzéki pártok közösen is megfogalmazták már. Pontosán látjuk, mekkora nehézséget okoz ma Magyarországon a válsághelyzet, és ha felméréseket nézünk, látjuk, hogy a családok 40 százaléka nyilatkozott úgy, hogy nagyon súlyosan érintette a Magyarországon kialakult járványhelyzet a családokat. Nem látjuk úgy az ellenzék részéről, hogy annyira rózsás lenne a helyzet, mint ahogy az elmúlt egy órában is elhangzott, hogy aki akar, az ma Magyarországon el tudna helyezkedni. Ráadásul miniszterelnök úr bejelentette, hogy ha a piacon nem találnak állást, akkor majd közmunkásként elhelyezkedhetnek a munkanélküliek. Én nem gondolnám, hogy az perspektíva mindenki számára, hogy ha a piacon nem tud elhelyezkedni, akkor marad a közmunka, nagyon kevés bérért. Én azt gondolom, mindenféle támogatást meg kell adni ezeknek a családoknak.

És itt még egyetlen gondolatot engedjenek meg: kiemelten kellene nemcsak a kismamákra figyelni, hanem arra a több százezer magyar családra, általában 95 százalékban nőkről beszélünk, akik egyedül nevelik a gyermeküket. Ők most fokozott veszélynek vannak Magyarországon kitéve. Olyan társadalmi rétegről beszélünk, akik nagyon hamar elveszítik az állásukat, és nem tudnak semmilyen megfelelő megélhetési forrást találni a családjuk számára, és nagyon nagy veszélynek vannak kitéve, mert ők azok, akik nagyon hamar elveszíthetik az állásukat, a lakásukat és akár a gyermeküket is. Köszönöm szépen, elnök úr. És elfelejtettem mondani, hogy nem támogatjuk a zárszámadást, természetesen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A lényeg a végére maradt, de képviselő asszony visszafogottságát is köszönöm, ami érezhető volt az elmondottakon.

Jelezte Szatmáry Kristóf alelnök úr, hogy - vélelmezhetően - a többségi véleményt kívánja ismertetni; azt követően pedig szondázom a jelentkezéseket, és már látom is, hogy kik követik a sorban majd alelnök urat, akinek meg is adom a szót. Parancsoljon!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Elnök Úr! Én próbálnék azért a tárgynál maradni, a tavalyi évi költségvetés fő számainak elemzésénél. S előjáróban talán annyit, hogy miért is fogjuk a magunk részéről támogatni a javaslatot: azért, mert gyakorlatilag a 2019. évi költségvetés, szerencsére most már múlt időben (*Bangóné Borbély Ildikó kimegy a teremből.*), tehát megtárgyalt állapotában is azokat a fő célkitűzéseket tartalmazta, amelyek

gyakorlatilag 2010 óta, a kormányváltás óta hazánk legfőbb gazdaságpolitikai célkitűzései voltak. Melyek ezek? A költségvetési hiány alacsony mértéken tartása, az államadósság csökkentése, az ország versenyképességének javítása, a foglalkoztatás növelése - itt a teljes foglalkoztatási cél elérése - és az ország növekedési potenciáljának emelése.

Nézzük, a 2019-ben tervezettekhez képest mi lett a valóság. Azt lehet mondani, kicsit most már a 2020. évet is tekintve, ma már sokat beszéltünk erről a bizottságban, tehát kicsit ilyen illuzórikus, utópisztikus 2019-ről beszélhetünk, ez rendkívül távolinak tűnő, de rendkívül kiemelkedő év volt a magyar gazdaságban. Ugyanis ebben az évben az eredeti terveket is felülmúló gazdasági növekedés, 4,6 százalékos gazdasági növekedés volt, ami egyébként az Európai Unión belül a negyedik legnagyobb gazdasági növekedés, a régiókban pedig a legnagyobb.

A háztartások jövedelmi helyzetének javulásával a belső fogyasztási adatok is folyamatosan bővültek, ezek is közel 5 százalékos mértékben. A teljesség igénye nélkül sorolhatjuk például a foglalkoztatás dinamikus bővülését vagy éppen a reálbérek érezhető emelkedését, mindemellett a nemzetgazdasági beruházások is örvendetes mértékben, 10 százalék fölött bővültek. A magyar export 6, az import közel 7 százalékos bővülése mellett történt mindez.

S bár nem ehhez a vitához tartozik, azért engedjék meg az előző miniszteri meghallgatáshoz hozzátéve - sajnos Bangóné épp elment -, hogy mi nevezhető választási költségvetésnek vagy mi nem. Ha összehasonlítanánk... (*Bangóné Borbély Ildikó visszatér a terembe.*) - megismétlem a dolgot. Az előző vitában, ugye, az hangzott el, hogy a 2019. évi választási költségvetés lett volna. Mondjuk, összehasonlítva a 2006-ossal, azt azért nem nevezném választási költségvetésnek, ahol az államháztartási hiány 3 százalék alatt maradt, az államadósság pedig érdemben csökkent, és ha ezt összevetjük, mondjuk, a 2006. évvel, azt 5 százalék fölötti vagy még annál is magasabb államháztartási hiány és az államadósság jelentős bővülése jellemezte. Tehát bagoly mondja... - valaminek, nem tudom (*Derültség.*) -, úgyhogy ebbe nem mennék bele.

Arról sem érdemes hallgatni, hogy a foglalkoztatottak számában is jelentős növekedés volt 2019-ben. A versenyszférában foglalkoztatottak száma 2 százalékkal nőtt, míg a közszféra létszáma 4 százalékkal csökkent, amit egyébként mi örvendetes folyamatnak tartunk. A foglalkoztatottak számának ilyen módon rekordéve volt a 2019-es, amikor gyakorlatilag meghaladta a foglalkoztatási ráta a 70 százalékot. A sikert a gazdaság stabil növekedési pályára állása következtében megnövekvő munkaerő-kereslet mellett számos munkapiaci részvételt, illetve munkakeresletet ösztönző intézkedés alapozta meg. Többek között ilyen volt a munkahelyvédelmi akció keretében nyújtott járulékkedvezmények és álláskeresői támogatások átalakítása is.

A tartós gazdasági növekedés és a feketegazdaság elleni sikeres küzdelem 2019-ben is lehetővé tette az adók mérséklését, és itt talán kiemelkedő a szociális hozzájárulási adó 2 százalékpontos csökkentése, ami több százmilliárdot hagyott a vállalkozásoknál, javítva ezzel a vállalkozások versenyhelyzetét.

Összességében tehát a '19. év költségvetéséről megállapítható, hogy a korábbi évek tendenciái alapján nagyban segítette a magyar gazdaság növekedését, és nem utolsósorban, visszatérve itt az előző napirendi pontunk vitájához, megalapozta talán azt a sikeres védekezés, mondanánk ezt szívesen múlt időben, ami a 2020. évi világjárvány okozta gazdasági válságot jelentette. És reményt ad arra, hogy ha elmúlik ez a válság, legyen ez néhány hónap múlva, vagy csak jövő év közepére, akkor olyan gazdasági alapokat biztosít, amik a '21. évben valóban a lehető leggyorsabb visszapatannást, gazdasági helyreállítást hordozzák magukban. Ennek összességében mi támogatjuk a javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tordai Bence képviselőtársamat láttam jelentkezni; azt követően pedig a bizottság elnöke is röviden ismertetni fogja saját frakciójának álláspontját. Parancsoljon, képviselő úr!

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon rövid leszek, és nem megyek bele tartalmi kérdésekbe egy mondaton túl. Tehát azt láttuk eddig is, hogy a fideszes költségvetések a társadalmi egyenlőtlenségek növelését eredményezik; a legkevésbé sem szolgálják egy jövőbarát, fenntartható gazdasági és társadalmi modellre való átállást, ugyanakkor hatalmas társadalmi erőforrásokat csoportosítanak át a kormányközeli gazdasági érdekköröknek.

Ami pedig a zárszámadási törvény tartalmát illeti, itt le kell szögeznünk, hogy a Fidesz-kormány gazdaságpolitikája a gyakorlatban megbukott. Ez a zárszámadási törvény is jól illusztrálja ezt: több ezer milliárd forinttal sikerült félretervezni a költségvetést a főszámokat tekintve, ami egyrészt a gazdaságirányítás inkompetenciáját mutatja, másrészt pedig lehetővé tette azt a mélyen antidemokratikus gyakorlatot, hogy a költségvetésben úgymond meglepetésként megjelenő hatalmas pluszforrásokat bármiféle országgyűlési kontroll nélkül költse el a kormány.

Egy normális országban ilyen mértékű tévedések korrigálásakor pótköltségvetést nyújtanak be. A Fidesz-kormány erre évek óta nem hajlandó, és azok az összegek, amik ilyen módon antidemokratikus, illegitim módon vannak elköltsve, abszolút a saját szája íze, a saját politikai preferenciái, a saját politikai klientúraépítésének a szempontjai alá rendelve költi el, és a legkevésbé sem a magyar polgárok érdekeit szolgálva. Ezért a Párbeszéd frakciója nevében jelzem, hogy nem fogjuk támogatni ezt a zárszámadási törvényt. Köszönöm szépen. *(Gelencsér Attila távozik a bizottság üléséről.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen a tömör, ám annál velősebb gondolatokat minden frakció képviselőjének.

Egyben szeretném jelezni, hogy a Jobbik frakciójának, illetve képviselőinek sem áll módjában támogatni a zárszámadást. Egyrészt a költségvetés kicsit furcsa idejű benyújtásának, a zárszámadás alapjául szolgáló költségvetés furcsa idejű benyújtásának a legnagyobb kritikája maga a Covid, maga a világjárvány. Hasonló váratlan helyzetekre felkészülni sok esetben valóban nem lehet. És az az időbeli eltolás, ami kiegészül az n-2 szabály további nélkülözésével, egy tervezhetetlen csomagot állít elő.

Vonatkozik ez adott esetben inflációs becslésekre is, de gondoljanak csak, kedves képviselőtársaim, helyettes államtitkár úr és kedves munkatársai, a forint-euró árfolyamban bekövetkező kataklizmaszerű zuhanásra, amely az érintett időszakban talán még nem volt annyira látványos, de elméleti síkon minden költségvetési év terveinek megvalósulását nagymértékben veszélyezteti. Valamint, bár ez nem látszik a költségvetési számokon, egy 1000 milliárdos különadót jelent, amit a magyar állampolgárok fizetnek egy normális forint-euró árfolyamos időszakokkal összehasonlítva, vagy egy olyan képzeletbeli világgal összehasonlítva, ahol mondjuk normális árfolyamot, tehát mondjuk egy 250 és 300 forint közötti sávban mozgó árfolyamot találhatnánk.

Azt is látnunk kell, hogy bár a zárszámadás alapjául szolgáló költségvetésben van áfa-, illetve van társaságiadó-sor, ezeknek a torz disszonanciája ugyanakkor nemcsak 2010 óta, hanem rendszerszinten folyamatosan fennáll. Egy hatszoros-nyolcszoros különbséget látunk az indokolthoz képest.

Törpe a társaságiadó-bevételek sora. Nagyon sok multinacionális cég, Magyarországon nagy profitot felhalmozó multinacionális cég befizetett társasági adója egyszerűen hiányzik egy, a multik számára adóparadicsommá váló Magyarországon. Érdemes megvizsgálni a top tíz vagy tizenkettő multicég teljesítményét. Azokra gondolok, amelyek Magyarországon is és mondjuk Csehországban is működnek. Azt fogják látni a kedves vizsgálódók, hogy miközben Magyarországon 1 százalék alatti, minden tényezőt beleértett adóterhelést vállalnak ezek a cégek, ugyanezen társaságok Csehországban jóval 10 százalék felett. Elképesztően ordító az aránytalanság, és arról a költségvetésről, amiből hiányzik a multik társaságiadó-befizetése, kimondható, hogy a zárszámadás sem tud ezekről elszámolni, pedig óriási fejlesztések lennének végrehajthatók ezen hiányzó bevételek felhasználásával.

És azt is látjuk, hogy valóban megjelenik nagyjából 300 milliárdnyi olyan beszedett adó, amit a magyar lakosság fizet be, amire nem is feltétlen számított Magyarország kormánya, és vannak nettó értelmetlen adók is ezek között. Ott van az a pénzügyi tranzakciós illeték például, amivel a jogalkotó célja az volt, hogy az amúgy nagyon jó profitot felhalmozó banki szegmenst adott esetben a közteherviselés felé mozdítsa el, és egy 200 milliárdos nagyságrendű tehertétellel sújtsa. Az érintett bankok, pénzintézetek, cégek bevallották, beismerték, kiküldött leveleikben is megerősítették, hogy teljes egészében áthárítják ezt a rájuk kivetni szándékozott tehertömeget, és ezen áthárítást követően pedig nem történt semmi. Tehát a zárszámadás alapjául szolgáló költségvetésbe megint olyan 100 milliárdokat találunk, amiket a jogalkotó helyesen megpróbált bankokra kivetni, aztán az áthárítást követően befizették ezen összegeket az emberekkel, és azóta sem történt semmi. Évek óta minden költségvetés és zárszámadás vitáján ezen vitatkozunk, hogy mekkora összegről van szó.

Tehát csak ebből, a pénzügyi tranzakciós illeték összegéből egy állami háttérű bérlakásépítési program elindítható volna Magyarországon, tehát megvan a költségvetésben ez a tartalék, csak valamiféle furcsa udvariaskodás után nem tudunk egy érdemi vitát lefolytatni erről, hiszen nincsen kormányzati álláspont a különböző adók, illetékek áthárítása kérdésében.

Nettó kormányzati három mondat sem volt még soha ebben a kérdésben, pedig ismerjük a kormányzati retorika vehemenciáját bizonyos más és egyéb területeken.

És azt is látnunk kell, hogy az államadósság-menedzsment területén, és kormánypárti képviselőtársaim is említették ezt a területet, nem sikerült forradalmi felfedezést tennie ennek a kormánynak. 2010 óta tulajdonképpen beárzta a Fidesz-KDNP azt a nagyjából 1000 milliárdos nagyságrendű kamattörlesztési kötelezettséget, amely az államadósság után fennáll.

Nem látunk olyan államadósság-menedzsmentbeli ötleteket, amelyek kinőhetővé tennék ezt az államadósságot, és el tudnák érni, hogy az az 1000 milliárdos ballaszt ne legyen az ország és a nemzetgazdaság hátán folyamatosan. És sem itt a költségvetésben, sem a zárszámadásban nem hallottunk, nem láttunk egy víziót arról, hogy hogyan kíván ettől az államadósságtól megszabadulni hosszú távon az ország. Értem én, hogy a GDP-aránnyal takaróznak, ez valóban egy, a nemzetközi terminológiában használt adat. Efelől nincs kétség, és nincsen vita közöttünk, ugyanakkor nem látjuk, hogy mikor tudunk ettől az 1000 milliárdos tömegtől megszabadulni.

Ennek szellemében és az elhangzottak szellemében tehát nem áll módunkban támogatni a zárszámadási javaslatot.

És mivel, gyorsan visszavedlek bizottsági elnökké, nem látok több magasba emelkedő kezét, illetve felszólalási szándékot, ezért megkérdem az előterjesztőt vagy

bármelyiküket, hogy kívánnak-e reagálni az elhangzottakra, hiszen nagyon szívesen átadom a szót ez esetben. *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

DR. BERCELIK ÁBEL helyettes államtitkár (Pénzügyminisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Tényleg csak egy-két mondatot, csak egy általános megjegyzést: a 2019. évi zárszámadás szerepel most napirenden a parlament előtt, nem a 2020. vagy a '21. évi költségvetésnek a helyzete, illetve végrehajtása, vagy a járvánnyal kapcsolatos helyzet megtárgyalása.

A tavalyi év egyértelműen sikerév volt, ahogy alelnök úr is mondta, a GDP 4,6 százalékos növekedésével európai tekintetben is igen élen járó teljesítményt sikerült elérnie Magyarországnak.

Az a helyzet, hogy a tervezettnél nagyobb bevételek folytak be a költségvetésbe, az pont ennek köszönhető; nem annak köszönhető, hogy bármilyen adminisztratívteher-növekedés történt volna év közben. Annak köszönhető, hogy nagyobb volt a fogyasztás, nagyobb a gazdasági növekedés, és ezért nőtt a tervezetthez képest az adóalap és nőtték a bevételek.

A kormány a költségvetési döntései során, amelyeket év közben meghozott, mindig, minden esetben az államháztartási törvény hatályos szabályainak betartásával járt el.

Ami a minimálbért illeti - mert ez is elhangzott -, 2010-ben 73 500 forint volt a minimálbér, 2020-ban pedig 161 ezer forint, és ebben az időszakban az összesített infláció 27-28 százalékos volt, ennél a minimálbér több mint duplájára emelkedett, tehát igenis van egy lendületes minimálbér-növekedési program. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen helyettes államtitkár úr összefogott véleményét. Bizottsági tagtársaimhoz kell hogy forduljak ezen a ponton, hiszen több döntés is előttünk áll. S mivel több jelentkezőt nem látok, a bizottság döntését először a HHSZ 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak való megfelelésről kell hogy kérjem.

Kérdezem, ki az, aki támogatja, s ezáltal kimondja, hogy megfelel a HHSZ említett paragrafusainak a javaslat. Kérem, aki igennel szavaz, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Öt igent látok. Ki az, aki nem támogatja a megfelelés kimondását? *(Szavazás.)* Négy nem szavazatot látok. S ki az, aki tartózkodik? *(Szavazás. - Nincs ilyen.)* Erre a próbára már szükségünk sem volt. Ily módon a megfelelést, ahogy látom, kimondhattuk.

Megvagyunk mindannyian? *(Gelencsér Attila visszatér a terembe.)* Igen.

Ezt követően döntenünk kell a részletes vita lezárásáról, illetve a részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról. Kérdezem, ki az, aki támogatja a részletes vita lezárását. Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Úgy látom, hogy ebben egyhangú döntés született.

S ki az, aki támogatja a részletes vitáról szóló jelentés elfogadását? Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Én hat szavazatot számolok. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ez három nem *(Jelzésre:)* és egy tartózkodás; tehát 3 nem és 1 tartózkodás mellett került kimondásra a részletes vitáról szóló jelentés elfogadása.

Ezen a ponton ezt a napirendi pontot lezárhatom. Megköszönöm a szíves közreműködést, további jó munkát kívánok mindannyiuknak.

DR. BERCELIK ÁBEL helyettes államtitkár (Pénzügyminisztérium): Köszönöm szépen, további jó munkát!

A koronavírus-járvány következtében elrendelt intézménybezárások indokolta pótszabadság bevezetéséről szóló H/12868. számú

**határozati javaslat
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)**

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miközben további szép napot kívánok mindannyiuknak (*Dr. Berczik Ábel és munkatársai távoznak az ülésről.*), áttérünk a 3. napirendi pontra, mely a koronavírus-járvány következtében elrendelt intézménybezárások indokolta pótszabadság bevezetéséről szóló határozati javaslat vitája lesz, mindez a H/12868. számon fut; Bencsik János független képviselő önálló indítványáról van szó, tárgysorozatba vételről fogunk dönteni.

Elsőként az előterjesztőé a szó az indoklás tekintetében. Parancsoljon!

Bencsik János szóbeli kiegészítése

BENCSIK JÁNOS (független) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelettel köszöntöm a bizottság minden megjelent tagját.

A szóban forgó határozati javaslatomat szeptember 14-én nyújtottam be. Nagyon örülök, hogy bizottsági vitáig jutott a beadvány. Ennek lényege az, hogy megpróbáljuk kezelni azt a helyzetet, amikor a második hullámban az egyre növekvő számú koronavírus-fertőzések miatt különböző oktatási intézményeket kell bezárni, illetve részben bezárni, és megfelelően felkészülni arra a helyzetre, hogy egyre több szülő fog kerülni olyan helyzetbe, hogy a saját gyerekének a felügyeletét valahogy meg kell oldania, hiszen ezeknek a bölcsődés, óvodás és iskolás gyermekeknek az elhelyezését valahogy meg kell oldani, őket nem lehet felügyelet nélkül hagyni. S nyilvánvalóan teljesen életszerű az, hogy míg azok a szülők, családok, akik egyébként számíthatnának normál esetben a nagyszülők támogatására, egy ilyen helyzetben, amikor a koronavírus-járvány a legnagyobb veszélyt az idős honfitársainkra jelenti, a legtöbben nyilván nem fognak ezzel a felelőtlen, saját szüleik testi épségét, egészségét veszélyeztető megoldással élni. Tehát konkrétan a szülők túlnyomó többségének nem lesz más választása, mint hogy egész egyszerűen otthon maradjon a gyermekével. Márpedig ha otthon kell maradnia a gyermekével, akkor szabadságot kell kivennie; a kivehető szabadnapok száma, ugye, a koronavírus-járvány első hulláma miatt tavasszal lényegében nagyon sok családnál elfogyott. Ezért nagyon sok család kerülhet és került is egész egyszerűen megoldhatatlan helyzetbe: a gyermeke mellett otthon kell hogy legyen, ugyanakkor ezt nem tudja megtenni anélkül, hogy kockáztatná a felmondását vagy az elbocsátását a munkahelyéről. Ezért a határozati javaslat azt a célt szolgálja, hogy a magyar állam biztosítson pótszabadságot mindazon szülőknek, akiknek a gyermekei teljes vagy részleges intézménybezárás következtében nem tudnak részt venni a bölcsődei, óvodai nevelésben vagy pedig a nemzetiséghez tartozó iskolai nevelés-oktatásban.

Nagyon bízom abban, hogy ez a javaslat megértésre fog találni. Volt már korábban két másik javaslatom, amelyet a bizottság elé terjesztettem hasonló témakörben a koronavírus-járvány tavaszi időszakában. Az egyik arról szólt, hogy azok a munkavállalók, akik egészségügyi okokból kifolyólag fokozottan veszélyeztetettek, nekik szintén a munkából való kiesésüket kompenzálja az állam; ezt nem tudta támogatni a bizottság. Szintén nem tudta támogatni a bizottság azt sem, hogy a közalkalmazottaknak hasonló módon, akik érintve vannak a vírusjárványban, vállalja át a kieső bérét a magyar állam. Bízom benne, hogy három a magyar igazság, és akkor ez a határozati javaslat talán kedvezőbb fogadtatásra talál. Köszönöm szépen előre is.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Bizottsági tagjainkat kérdezem, hogy ki kíván hozzászólni, adott esetben gondolataival gazdagítani a még ki sem bontakozó vitát. A bizottság elnöke nagyon nézelődik, de nem lát magasba emelkedő kezét... (*Jelzésre:*) De, Tordai Bencsét. Parancsoljon!

Hozzászólások

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon fontosnak tartjuk Bencsik János képviselőtársunk javaslatait, mert a válság és az ehhez kapcsolódó hatások legnagyobb megszenvedői a gyermekes családok. Úgyhogy ha legalább ennyivel tudja az állam segíteni a gyereket nevelő szülőket, akkor szerintem erkölcsi kötelessége, hogy megtegye. Úgyhogy ennek a nem megosztó és nem a pártpolitikai diskurzusból érkező javaslatnak a támogatásában számítanék kormánypárti képviselőtársaim támogatására is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bizottsági elnökként jelezném, hogy egyelőre csak a parlament elé kerülés lehetőségéről van szó, tehát talán sokkal bátrabbak lehetünk, mint adott esetben egy parlamenti szavazásnál. De látom, hogy alelnök úr keze emelkedik a magasba. Parancsoljon!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Én csak annyit tennék hozzá, hogy nem kétségbe vonva a javaslat abszolút jószándékúságát, arra hívnám föl a figyelmet, hogy a jelenlegi munkajogi lehetőségek is biztosítanak számos megoldást erre a problémára. Ráadásul, mondom még egyszer, nem kétségbe vonva a jószándékúságot, egy határozati javaslat ezen egyébként nem segít alapvetően. Jelenleg is a meglévő munkajogi szabályok több megoldást is adnak a szülőnek arra, hogy kezelje az ilyen helyzetet.

Természetesen itt megint hozzátenném azt, hogy ma van egy állapot; ma szerencsére az oktatási-nevelési intézmények 98 százaléka nincs zárva. Természetesen, ha a helyzet változna - amit nem tudunk előre megmondani -, akkor érdemben persze új megoldásokra lenne szükség. De jelen pillanatban nem látjuk ezt olyan szinten fontosnak, hogy egyébként határozati javaslat vagy egy külön jogszabály szülessen erre az állapotra. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bangóné Borbély Ildikóé a szó. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Nem kívántam hozzászólni, csak azért hadd meséljem el önöknek, hogy milyen helyzet elé állította, mondjuk, 99 százalékban az édesanyákat a koronavírus tavasszal. A legtöbb esetben, ha olyan munkahelyen dolgozott egy édesanya, akkor home office-ba mehetett haza. Ugyebár, bezárkózott az ország, az iskolák, óvodák, bölcsődék, a gyerekek otthon maradtak az édesanyák. Dolgozott napi nyolc órában home office-ban, ellátta az oktatói, pedagógusi feladatokat is, mert tanult a gyerekekkel a legtöbb esetben, és ráadásul még főzött, ellátta ezt az úgymond pluszfeladatot, mivel a gyerek nem kapta meg az étkezést, ellátást az intézményben, ezt is meg kellett oldania. Én azt gondolom, iszonyatosan nagy terhet rótt az édesanyákra a koronavírus-járvány, és ráadásul, ezt az előző hozzászólásomban is elmondtam, hogy most a legtöbb esetben, ha valaki a járvány miatt, vagy a gyereke miatt, mert covidos lett, vagy kontaktszemélyként meg van jelölve, és akkor karanténba kerül, akkor az édesanya marad vele otthon, ha kiskorú gyermekről beszélünk, és a legtöbb esetben ez táppénz igénybevételével történik. Miniszter úr is elmondta, hogy a táppénz ugyebár a fizetésünknek a 60 százaléka, ami elég komoly jövedelemkiesést eredményez.

Én azt gondolom, minden segítséget meg kellene adni azoknak a családoknak, akik ebbe az áldatlan helyzetbe kerülnek. S tényleg azt tapasztaljuk, hogy elfogyott a szabadság, nincs már szabadság, a munkáltatók legtöbb esetben már a home office-t is legelőször úgy oldották meg, hogy kötelezően, kötelezték a munkavállalót, hogy a

szabadságot vegyék ki. Már nyáron is több jelzést kaptunk, hogy amikor úgymond a veszélyhelyzet megszűnt, már akkor nem tudtak szabadságot igénybe venni, mert maga a járványhelyzet elvitte azt a szabadságot, ami rendelkezésére állt. Ráadásul azt is tudjuk, hogy a szabadság felével a munkavállaló rendelkezik, a másik felével a munkáltató, bár a munka törvénykönyve lehetőséget ad arra, hogy a munkavállalókkal papírokat íratnak alá a vállalkozók, és száz százalékban a munkáltató rendelkezik a szabadság kivételével.

Minden eszközzel azon kellene lennünk, hogy minél jobban támogassuk a családokat. Nem tudjuk még, hogy mi áll előttünk. Azt látjuk, hogy egyre rosszabb a helyzet; azt látjuk, hogy előbb-utóbb szigorítania kell majd a kormánynak is, akár még az is előfordulhat, hogy legalább olyan szigorú intézkedéseket kell meghoznia, mint tavasszal. Én azt gondolom, nem hagyhatjuk a magyar családokat olyan helyzetben, hogy a koronavírus miatt jövedelemkiesést szenvedjenek el. Köszönöm szépen. S persze támogatjuk a javaslatot.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Amennyiben további felszólalási igény nem jelentkezik, úgy határoznunk kell az előttünk fekvő javaslatról. Előtte azonban megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e reagálni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy kíván. Parancsoljon! Megadom a szót.

Bencsik János reflexiói

BENCSIK JÁNOS (független) előterjesztő: Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen ellenzéki képviselőtársaimnak a hozzászólásait, és azt, hogy felhívták arra a figyelmet, és ezt csak szeretném megerősíteni, hogy itt azért egészen riasztó adatokkal állunk szemben. Amikor szeptember közepén benyújtottam ezt a javaslatot, akkor a járvány második hullámának még csak a felfutó szakaszában voltunk, azóta az elmúlt napokban, nyilván önök is olvassák, látják, naponta szembesülnek ezekkel a jelentésekkel: elképesztő módon növekszik nemcsak a fertőzéseknek, hanem sajnos az elhalálozásoknak a száma is. Ez egy kegyelmi állapot most, hogy nincsenek tömeges iskolabezárások, de valóban, napok, legfeljebb hetek kérdése lehet, hogy erre tömegesen sor kerül.

Mit fog tenni a magyar állam, amikor azzal a dilemmával kerül szembe, hogy nem tudja fenntartani az országban számos helyen a folyamatos oktatást, nem tudja ezekben az intézményekben a pedagógusok és a diákok folyamatos bent tartózkodását megoldani? Mit fog mondani ezeknek az embereknek? Mit csináljanak ezek az emberek? Én azt látom, hogy vagy az van, hogy vagy nem veszik eléggé komolyan ennek a járványnak a veszélyeit, vagy egyszerűen nem akarnak erre költségvetési forrást áldozni; vagy a legrosszabb verzió az, hogy nem akarnak semmilyen értelmes és valóban jó szándékú kezdeményezésnek helyt adni. Én nagyon szomorúan tapasztalom azt, hogy miközben - és ezt egy baloldali képviselőtársam is mondta, ez abszolút nem egy politikai felhangú javaslat - kormánypárti képviselők és maga a miniszterelnök is folyamatosan arról beszél, hogy nem lehet számítani az ellenzékre a járvány elleni küzdelemben, folyamatosan gátolnak meg és még parlamenti vitára sem engednek olyan javaslatokat, amelyek ezt célozzák. Tehát szeretném akkor kérdezni - illetve nem tudok már kérdezni, mert ez egy zárszó, tehát reagálni nincs lehetőség; akkor csak egy költői kérdés lesz -, mégis milyen szerepet szánnak az ellenzéki képviselőknek, és hogyan képzelik el azt a nemzeti egységet a vírus elleni küzdelemben, amelyről folyamatosan beszélnek. Mert ennek nem látom semmilyen mögöttes tartalmát.

Az egy végtelen naivitás, ha azt gondoljuk, amit Szatmáry alelnök úr mondott, hogy a mostani munkajogi lehetőségek biztosítják a megoldást. Ezek minden egyes esetben az adott munkáltató jóindulatára, pozitív hozzáállására bízzák azt, hogy ezt

megadja-e. S természetesen lehetnek olyan helyzetek és vannak olyan élethelyzetek, meg olyan munkaadók, akik ez iránt pozitívan fognak viszonyulni, de lesznek olyanok is, amelyek nem, és ahogy folyamatosan megyünk bele a járvány miatti gazdasági válságba és depresszióba, úgy lesz egyre erősebb kényszer a munkaadókon, hogy megfogják, maguknál tartásuk a munkavállalókat. Most is számos olyan példa van, hogy nem engedik vagy csak nehezen engedik el tesztelni a munkavállalókat, mert félnek attól, hogy ha valaki pozitív lesz, akkor egész osztályokat kell bezárni. Tehát ez még most is mesterségesen fenntartott állapot, és ez sajnos csak rosszabbodni fog.

Úgyhogy én nagyon sajnálom azt, hogy még a lehetőségét sem adják meg, hogy erről a javaslatról érdemi vitát tudjunk folytatni az Országgyűlésben. Tudomásul veszem és az emberek is tudomásul veszik ezen döntésüket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselőtársam felé azért jelzem, hogy a remény hal meg utoljára - lehet, hogy egy képviselőtársunk úgy gondolja, hogy meghackeli az eddigi szokásokat, és adott esetben meglepetést szerez. *(Bencsik János: Legyen úgy!)* Ennek a pillanata, ha így tervezi valaki, akkor most jöhet el, hiszen határozunk az előttünk fekvő javaslatról.

Határozathozatal

Kérdezem, ki az, aki támogatja ennek a határozati javaslatnak a tárgysorozatba vételét. Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Négy igen szavazatot látok; egyelőre tehát nincs meglepetés a rendszerben. Ki az, aki nem támogatja a javaslatot? *(Szavazás.)* Négy nem szavazat. És ki az, aki tartózkodik? *(Szavazás.)* Egy tartózkodás... *(Jelzésre:)* két tartózkodás. Elnézést, alelnök úr, még mindig megzavar a csoportdinamikában történt változás, mert mindig a jobbomon keresem önt *(Derűltség.)*, de igyekszem még jobban figyelni. Ily módon sajnos ez a javaslat elvérzett.

Köszönjük szépen az érdemi részvételt. A napirendi pontot lezárom.

A koronavírus-járvány gazdasági hatásainak mérséklése, a magyar munkavállalók és vállalkozások megsegítése érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló T/13144. számú törvényjavaslat

(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Áttérünk az utolsó talán érdeminek nevezhető napirendi pontunkra - a reménykedő pillantások miatt próbáltam így felvezetni -, amely a koronavírus-járvány gazdasági hatásainak mérséklése, a magyar munkavállalók és vállalkozások megsegítése érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba vételi vitája lesz; ez a T/13144. számon fut. Dr. Tóth Bertalan MSZP-s, illetve Szabó Timea párbeszédese képviselők önálló indítványáról van szó, amelyhez a legfrissebb információim szerint csatlakozott Bangóné Borbély Ildikó képviselőtársunk, illetve Molnár Gyula alelnök úr is. Kérdezem, kettejük közül ki az, aki felvezetné ezt a javaslatot. *(Molnár Gyula rámutat Bangóné Borbély Ildikóra.)* Úgy látom, gyors döntés született. *(Derűltség.)* Ennek szellemében Bangóné Borbély Ildikó képviselőtársamé a szó. Parancsoljon!

Bangóné Borbély Ildikó szóbeli kiegészítése

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP) előterjesztő: Próbálok rövid lenni. Gondolom, mindenki ismeri a javaslatot. Nem újdonság, amit beterjesztett frakcióvezető úr és Szabó Timea képviselőtársam. Ezt már tavasszal is benyújtottuk a hullám első szakaszában, ami arról szól, hogy az álláskeresési támogatás 9 hónapra

növekedjen, és ennek a legkisebb mértéke 150 ezer forint legyen, ettől kevesebbet ne kaphasson senki. S persze a vállalkozók bértámogatása, a munkavállalók bértámogatása, amit környező országokban tapasztalhattunk, hogy mekkora bértámogatásokat nyújtottak, itt a 80 százalékról beszélünk. Én nagyon remélem, hogy kormánypárti politikustársaim, ugyanúgy, mint ahogy kezdeményeztük az egészségügyi dolgozóknál az 500 ezer forintos egyszeri kifizetést, ezt is támogatni fogják, mivelhogy tényleg azt látjuk, hogy a járvány egy brutálisabb szakaszába érkeztünk, ami sokkal nagyobb károkat fog okozni Magyarországon is, mint az első hullám.

Remélem, hogy támogatják a kezdeményezésünket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm az érdemi felvezetőt. Érdeklődöm, mely bizottsági tagtársunk kíván hozzászólni a vitához. *(Nincs jelentkező.)* Mivel emelkedő kezdet nem látok, ezért határozunk az előttünk fekvő javaslatról.

Határozathozatal

Kérdezem, ki az, aki támogatja a tárgysorozatba vételét. Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Újfent négy igen szavazatot számolok össze. Ki az, aki nem támogatja ennek a tárgysorozatba vételét? *(Szavazás.)* Hat nem szavazat mellett vértett el ez a javaslat. Ily módon ezt a napirendi pontot lezárom.

Egyebek

Áttérünk az 5., egyben utolsó napirendi pontunkra, amely az „egyebek”. Ennek keretein belül tájékoztatom tisztelt képviselőtársaimat, hogy következő ülésünket előreláthatóan november 16-án, hétfőn, 12 órakor tartjuk. Tehát kérem, hogy egy korai ebédre próbáljon törekedni mindenki, amennyiben nem szeretne a plenáris ülés miatt egy nagyon összetorlódott kora délutánt átélni.

Az ülés berekesztése

Amennyiben senkinek nincs további felvetnivalója *(Nincs ilyen jelzés.)*, az ülést lezárom. További eredményes munkát, és ami a legfontosabb, jó egészséget kívánok mindannyiuknak. Köszönöm.

(Az ülés befejezésének időpontja: 16 óra 21 perc)

Z. Kárpát Dániel
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Madarász Mária és Prin Andrea